

S-eXchange

สังวาสสาระ ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๑๕ มกราคม-มีนาคม ๒๕๔๙

ค้นหานิยามแห่ง ‘รัก’ ที่เหมาะกับคุณเอง
ใน ‘รักหลากหลายมิติ’

- เมื่อวัยรุ่นล่าวาห่อ ‘มีคิก’ กับทหารที่ลงไป ‘ดับไฟใต้’
- เปลี่ยนเบื้องหลังของหนังโป๊ และหนังแอบถ่าย
- เพศสัมพันธ์วันวาเลนไทน์ ใครได้? ใครเสีย?
- เด็กๆ หาวิธี ‘ปราบ’ ผู้ใหญ่ ‘หัวแข็ง’
- ดริบหรือ เด็กที่คิดวิเคราะห์ได้ จะกลายเป็นเด็กไม่เชื่อฟังครู?
- ทำอย่างไรเมื่อต้องจัด ‘ยา (เลพติด) ศึกษา’ ให้นักเรียน
- เมื่อไหร่ควรจะตรวจเลือดเออดส์ให้นักเรียน?

คืนในข่าว

กิตติฉบับ

อาชีวะลรูปทเรียน

นายเจริญ ภัคดีวานิช รองเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กล่าวให้กำลังใจผู้ดำเนินโครงการ 'ก้าวอย่างเข้าใจ' ระหว่างการประชุมสรุปบทเรียนปลายภาคในการจัดการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ระหว่างวันที่ ๑๒-๑๔ ตุลาคม ณ โรงแรมริเวอร์ไซด์ กรุงเทพฯ

เด็กไทยคิดเป็น

นายไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม ประธานคณะกรรมการบริหารแผน คณะที่ ๓ กลุ่มแผนบูรณาการสุขภาพภาวะ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) นายจักรภพ เพ็ญแข รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และนายแพทย์ยงยุทธ์ วงศ์ภิรมย์ศานต์ ที่ปรึกษารมว.ศึกษาธิการ ร่วมกันเสวนา 'สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ให้เด็กไทยคิดเป็น' ที่ท้องสนามหลวง ระหว่าง ๒๓-๒๕ พฤศจิกายน

เพศศึกษาเพื่อเยาวชน

ครูและเยาวชนในโครงการก้าวอย่างฯ ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาและเรื่องเอดส์ ในการประชุมวิชาการ 'เพศศึกษาเพื่อเยาวชน ครั้งที่ ๒' ที่จัดเป็นเวทีคู่ขนานไปกับงาน 'มหกรรมเอดส์ภาคประชาชน' เมื่อวันที่ ๒๓-๒๕ พฤศจิกายน ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และท้องสนามหลวง

อีสานทำแผนปี ๕๙

ทีมงานก้าวอย่างฯ ศูนย์อีสาน ระดมสมองร่วมกับผู้บริหารสถานศึกษาและคุณครู เพื่อจัดทำแผนการทำงานในปี ๕๙ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ณ โรงแรมปทุมรัตน์ จังหวัดอุบลราชธานี

สัปดาห์สาร: ราย ๓ เดือน มกราคม-มีนาคม ๒๕๕๙

*สัปดาห์สาร (น.) การอยู่ด้วยกัน; การอยู่ร่วมกัน; การร่วมประเวณี;

(พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕)

*สัปดาห์สาร : สารแห่งการอยู่ร่วมกัน

สารบัญ

บทบรรณาธิการ

คนในข่าว	๒
บทบรรณาธิการ	๓
รอบรู้บ้านเรา	๔
บางกอกชอกแซก	๖
กาเบงมูม	
แนวทางการจัด 'ยา (เสพติด) ศึกษา'	๗
บทความจากเครือข่าย	
ใครทำร้ายลูกหลานเรา	๘
เคล็ดลับหลังห้อง	
สอนให้น้อย แล้วเด็กจะเรียนรู้เยอะ	๙
ฉบับความคิด	
เด็กที่คิดวิเคราะห์ได้ จะกลายเป็นเด็กไม่เชื่อฟังครู?	๑๐
เรื่องประจำฉบับ	
รักหลากหลายมิติ	๑๒
ข้ามเส้น	
สอดส่อง 'ทฤษฎีวิวัฒนาการ' เพื่อเข้าใจ 'เซ็กซ์' ของมนุษย์	๑๖
ห้องลูกที่ปรึกษา	
ผู้ใหญ่หัวแข็ง	๑๗
คือความเข้าใจ	
จะตรวจเลือด...ดีมั๊ย	๑๘
รายงานพิเศษ	
สาวรุ่นห่อมี 'กิ๊ก' กับทหารที่ลงไปดับไฟใต้	๑๙
ลอนรักลึกลับ	
๒๐	๒๐
หนึ่งคุณครู หนึ่งผลิตภัณฑ์	๒๓
อาชีพนี้...ขอแนะนำ	
๒๔	๒๔
เกี่ยวกับไทยไปกับเอ็มที	
๒๕	๒๕
หาดใหญ่ สายน้ำ ร้านก๋วยเตี๋ยว...เกี่ยวกันอย่างไร	
๒๖	๒๖
sexertainment	
'สาระ' ในหนังโป๊	๒๗
๒๘	๒๘
หับห้อยน้อยนำโชค	
๒๙	๒๙
หลังเรื่องเล่า	
๓๐	๓๐
เกมจับคู่ภาพ Love.check สะพานเชื่อมสู่โลกวัยรุ่น	
๓๑	๓๑
หนังผ่านจุด	
๓๒	๓๒

หลักสูตรเพื่อชีวิต (บอบโกร)

ชาวประมงโขงเจียม และพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลฯ ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการสร้างเขื่อนปากมูล

เขื่อนแห่งนี้ใช้ปั่นไฟ เพื่อเสริมกระแสไฟฟ้า 'เฉพาะช่วงหัวค่ำ' ให้คนในเมืองได้เปิดไฟ ดูทีวีสบายๆ แต่ชาวประมงสองฝั่งน้ำมูลต้องสูญเสียอาชีพ เพราะปลาที่ว่ายทวนน้ำเข้าสู่ปากน้ำมูล ถูกเขื่อนปากมูลขวางเอาไว้

ปลาที่เคยมีอยู่ ๒๖๕ ชนิดก่อนสร้างเขื่อนในปี ๒๕๓๒ เหลือเพียง ๔๓ ชนิด หลังเขื่อนเสร็จ

กฟผ.ให้คำมั่นว่า ปลาจะไม่หายไปไหน เพราะจะสร้าง 'บันไดปลาโจ' เอาไว้ แต่บันไดไม่เคยได้ผลดังที่เคยมีการทักท้วงกันไว้ และยังตั้งประจักษ์ 'คำมั่น' ที่ไม่รับผิดชอบ トラบจนทุกวันนี้

ชาวประมงน้ำมูลต้องเปลี่ยนอาชีพ โดยเฉพาะกลายเป็นแรงงานราคาถูกในเมือง เพราะหลักประกันของชุมชนด้านความมั่นคงทางอาหารถูกทำลายลงเพราะเขื่อนปั่นไฟ

เด็กๆ ไม่เคยถูกโรงเรียนสอนเรื่องประมงพื้นบ้านมาแต่ไหนแต่ไร ส่วนพ่อแม่ก็เลิกสอนลูกเรื่องประมง เพราะเขื่อนได้เข้าไปทำลายวิถีชีวิต

ไม่เชื่อก็ต้องเชื่อ เด็กๆ จำนวนไม่น้อยว่ายน้ำไม่เป็นแล้ว

ชาวบ้านจำนวนหนึ่ง ได้รวมตัวกันเรียกร้องให้มีการเปิดเขื่อน กระทั่งรัฐบาลตัดสินใจเปิดเขื่อนให้ปีละ ๔ เดือน คือ มิถุนายน-กันยายน โดยเริ่มเมื่อปี ๒๕๔๘ เป็นปีแรก

แม้จะเปิดแค่ ๔ เดือน แต่ปลาจำนวนมากก็กลับมาที่แม่มูล เครื่องมือประมงที่อยู่ใต้ถุนเรือน ถูกนำมาบัดฝุ่น ซ่อมแซม หรือผลิตชิ้นใช้ใหม่

ชาวบ้านที่อพยพเป็นแรงงานราคาถูกในเมือง กลับบ้านไปทำมาหากินกับลำน้ำ แม้จะไม่ไ้ได้เม็ดเงินมากนัก แต่รายจ่ายก็ไม่ได้มากเหมือนอยู่ในเมือง สมาชิกในครอบครัวไม่อด และได้อยู่ใกล้ชิดกัน

หลายชุมชนเริ่มรื้อฟื้น 'ความรู้' ที่ตัวเองมีอยู่ เพื่อรวบรวมเป็น 'ความภาคภูมิใจ' ให้แก่ชุมชนและลูกหลาน เช่น การทอผ้า การย้อมผ้า การทำเครื่องมือประมง การทำหม้อ ฯลฯ

ความรู้ดังกล่าวถูกรวบรวมและตีพิมพ์เป็นหนังสือเล่มเล็กๆ และผลักดันให้สถานศึกษาในย่านนั้น นำเข้าไปใช้ในหลักสูตรให้เด็กน้อยได้เรียน ได้ภูมิใจ และได้ใช้ประโยชน์

แต่ดูเหมือนโรงเรียนที่มาจากภาษาประชาชน ที่ตั้งอยู่สองฝั่งริมน้ำมูล ปฏิเสธหลักสูตรดังกล่าว

และก้มหน้าก้มตา 'สอนหนังสือ' ต่อไป

บรรณาธิการ

S-exchange สัปดาห์สาร ราย ๓ เดือน เป็นเวทีการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาสำหรับเครือข่ายโครงการ "ก้าวอย่างอย่างเข้าใจ" และเครือข่ายคนทำงานด้านเอดส์ เพศศึกษา และสุขภาพทางเพศ

จัดทำโดย องค์การแพธ (PATH) ในโครงการ "ก้าวอย่างอย่างเข้าใจ" ซึ่งได้รับการสนับสนุนเงินทุนจากกองทุนโลกเพื่อแก้ไขปัญหาเอดส์ วัณโรคและมาเลเรีย (Global Fund to Fight AIDS, Tuberculosis & Malaria)

บรรณาธิการ: รุจน์ โกมลบุตร กองบรรณาธิการ: กาวานา เหวียนระวี, วรานุช ชินวรโสภาค, หทัยรัตน์ สุดา, กษมา สัตยาหุรักษ์, อุษาสินี ธีระทอง, อรพิน ยิ่งยงพัฒนา, พรนุช สถาผลสวัสดิ์, ชูชัย นิจไตรรัตน์, สุภัทรา บัวเพิ่ม, จิรนนท์ หาญธำรงวิทย์, อธิพร ดนตรีพงษ์, ศิลภรณ์: สติฉัย แผลมกล้า

ติดต่อ S-exchange ได้ที่ องค์การแพธ (PATH)

๓๗/๑ ซอยเพชรบุรี ๑๕ ถนนเพชรบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๖๕๓-๗๕๖๓ ถึง ๕ โทรสาร ๐-๒๖๕๓-๗๕๖๘ อีเมล pathbangkok@path.org และ www.teenpath.net

บทความหรือข้อคิดเห็นใดๆ ในจดหมายข่าวนี้เป็นความเห็นส่วนตัวของผู้เขียน ไม่เอาผิดองค์กรกับความเห็นของกองบรรณาธิการ

รอบรู้ บ้านเรา

กิดกุล

ก้าวต่างๆ พัฒนาระบบสารสนเทศ

เพศศึกษาเพื่อเยาวชน ‘ก้าวอย่างอย่างเข้าใจ’ เปิดให้บริการฐานข้อมูลโครงการฯ ให้ผู้สนใจได้สืบค้นข้อมูลต่างๆ ในเครือข่าย และปรับปรุงเว็บไซต์ teenpath.net เพื่อรองรับกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลายขึ้น

ฐานข้อมูลโครงการก้าวอย่างอย่างเข้าใจ ได้เปิดให้บริการผ่านทาง www.teenpath.net ตั้งแต่วันที่ ๙ ธันวาคมที่ผ่านมา ฐานข้อมูลนี้จะแสดงข้อมูลต่างๆ ของเครือข่ายก้าวอย่างๆ ประกอบด้วยรายนามและที่อยู่ขององค์กรภาคีสถานศึกษา วิทยากรหลัก และครูที่สอนเพศศึกษาทั่วประเทศ และในเดือนเมษายนนี้ จะเพิ่มเติมข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ในเครือข่ายๆ เช่น การจัดแผนการสอนของครูและโรงเรียน การทำกิจกรรมของเยาวชน ฯลฯ

ส่วนเว็บไซต์ทีนแพธ www.teenpath.net จะปรับโฉมใหม่รับวาลเลนไทน์ โดยจะพัฒนาให้เป็น

เว็บที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ และขยายกลุ่มเป้าหมายจากเดิมคือ นักเรียนมัธยมปลาย นักศึกษา และผู้ที่เข้าร่วมในโครงการก้าวอย่างๆ มาเป็นกลุ่มคนที่หลากหลาย ได้แก่ ‘ทีนแพธ’ มีกลุ่มเป้าหมายเป็นวัยรุ่น ‘โครงการก้าวอย่างๆ’ เป็นคนที่ทำงานเพศศึกษาภายใต้โครงการก้าวอย่างๆ และ ‘โครงการคุ้ยเปิดใจรักปลอดภัย’ เป็นพ่อแม่หรือผู้ใหญ่ ทั้งนี้คนทุกวัยสามารถเข้าไปแลกเปลี่ยนความเห็น เพื่อเรียนรู้และลดช่องว่างระหว่างกัน

ส่วนเนื้อหาในหน้าหลักประกอบด้วย ‘คลินิกสุขภาพ’ เปิดโอกาสให้ผู้ใช้สอบถามปัญหาสุขภาพ ‘ปัญหาหัวใจ’ ให้ผู้ใช้ตั้งคำถามในเรื่องที่สงสัย และ ‘ข้ามเส้น’ รวบรวมบทความเกี่ยวกับเรื่องเพศ นอกจากนี้ยังมีมุมให้เยาวชนเขียนเล่าประสบการณ์ความรัก และบริการดาวน์โหลดหลักสูตรเพศศึกษาของโครงการก้าวอย่างๆ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด ✕

รัฐบาลจีนระดับการชุมนุมของคนรักเพศเดียวกัน

รัฐบาลจีนได้สั่งระงับการชุมนุมของคนรักเพศเดียวกัน ซึ่งจะจัดขึ้นในปักกิ่ง และจัดเป็นครั้งแรกในประเทศจีน

การจัดงานดังกล่าว จะเป็นการชุมนุมของคนรักเพศเดียวกัน โดยจะมีกิจกรรมต่างๆ เช่น การฉายภาพยนตร์ การแสดงละคร นิทรรศการ และการสัมมนาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งเป็นสิ่งต้องห้ามของจีน ผู้เข้าร่วมงานจะเป็นนักวิชาการ นักวิจัย นักแสดง ผู้สร้างภาพยนตร์ ศิลปิน ตลอดจนนักกิจกรรมด้านเพศ ด้านสุขภาพ และด้านเอชไอวี/เอดส์

กิจกรรมนี้จะจัดที่ ‘๗๘๘ แพลทอริ’ ในปักกิ่ง แต่ในวันที่ ๑๔ ธันวาคม เพียงสองวันก่อนวันงานหน่วยงานด้านความมั่นคงของปักกิ่งได้สั่งห้ามจัดงานในสถานที่ดังกล่าว ผู้จัดจึงย้ายไปจัดที่บาร์ของเอกชนแห่งหนึ่ง อย่างไรก็ตาม พอถึงวันงาน ตำรวจในเครื่องแบบพร้อมด้วยประชาชนได้เข้าโจมตีบาร์ เพื่อยุติกิจกรรมดังกล่าว โดยได้

เก็บทำลายป้าย และโปสเตอร์ รวมถึงได้ถ่ายภาพผู้ไปร่วมงาน และได้ออกคำสั่งปิดบาร์เป็นเวลา ๑ สัปดาห์

โจแอน เซ็ท ผู้อำนวยการเครือข่ายกฎหมายด้านเอดส์แห่งแคนาดากล่าวว่า การจู่โจมครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการเซ็นเซอร์และการคุกคามต่อนักกิจกรรมชาวจีนที่ทำงานด้านเพศและสุขภาพ ‘รัฐบาลจีนที่เยาะเย้ยชาวโลกว่าทำงานด้านเอดส์ในลักษณะที่เป็นที่ยอมรับของนานาชาติ แต่กลับมีความพยายามอย่างต่อเนื่องที่จะกลั่นแกล้งกลุ่มประชาสังคมที่ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ’

อนึ่งก่อนหน้านี้ องค์การพัฒนาภาคเอกชนหลายแห่งที่ทำงานกับผู้ติดเชื้อเอชไอวีถูกคุกคามและสั่งปิด รวมถึงนักกิจกรรมรุ่นเยาว์ในหอพักที่ทำงานกับเด็กกำพร้าเพราะเอดส์ต้องถูกตีและจำคุก หรือผู้ติดเชื้อที่หาบริการทางสุขภาพให้ลูกก็ถูกคุกคามและจำคุก ✕

อังกฤษออกคู่มือสอนเรื่องเพศแก่เด็ก

หน่วยงานด้านหลักสูตรของอังกฤษได้ตีพิมพ์ข้อเสนอแนะในด้านบุคคล สังคม และ สุขศึกษา โดยระบุว่า ควรสอนเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ให้แก่เด็กก่อนที่เด็กจะอายุ ๑๔ ปี

ข้อเสนอแนะนี้ผลิตขึ้นจากการปรึกษาหารือกันอย่างเข้มข้น ระหว่างครู นักเรียน ผู้ปกครอง กลุ่มศาสนา และรัฐบาล

คู่มือเสนอว่า เด็กอายุ ๕-๗ ปี ควรสามารถระบุบุคคลสำคัญของชีวิต และอธิบายถึงเรื่องราวต่างๆ ในครอบครัว แยกแยะแบบแผนของสมาชิกในครอบครัวที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ จะเริ่มได้เรียนรู้ข้อแตกต่างระหว่างร่างกายของหญิงและชาย และอนามัยเจริญพันธุ์ โดยอาจวาดภาพตัวเอง หรือติดป้ายระบุอวัยวะต่างๆ

เด็กในวัยนี้ควรพัฒนาความตระหนักรู้ต่อสุขภาพ เช่น ด้านอาหาร ด้านวิถีชีวิต นอกจากนี้ ควรได้รับการสอนเรื่องการให้คุณค่าแก่เพื่อน และการช่วยเหลือผู้อื่น

เด็กในวัย ๙-๑๑ ปี ควรได้เรียนเรื่องการจัดการทางการเงิน เช่น การไปธนาคาร และการเข้าสังคม รวมทั้งสามารถบอกรายชื่อยาเสพติดที่ถูกและผิดกฎหมาย

ส่วนเด็กอายุไม่เกิน ๑๔ ปี ควรสามารถตัดสินใจในการเลือกใช้ข้อมูลที่มีผลต่อสุขภาพ เช่น ข้อมูลโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และควรทราบการพัฒนาสัมพันธ์ภาพที่ดี เข้าใจคุณสมบัติของแฟนที่ต้องการ และอาจรวมถึงการพูดคุยเรื่องการชะลอการมีเพศสัมพันธ์ได้

เด็กควรที่จะสามารถจัดการกับอคติ และเข้าใจถึงความสำคัญของสัมพันธ์ภาพ การวางแผนอาชีพ และการควบคุมอารมณ์

ในเด็กอายุ ๑๖ ปีจะต้องมั่นใจตัวเองในสถานการณ์ต่างๆ และสามารถรับมือกับแรงกดดันต่างๆ ได้

ส่วนคุณครูได้รับคำแนะนำให้ปรับเนื้อหาให้เข้ากับความต้องการของนักเรียนในวัยต่างๆ กันด้วย ✕

เยาวชนมะกันกินครีมทำออร์ลีย์ส์แทนร่วมเพศ

การศึกษาของ National Center for Health Statistics แห่งสหรัฐฯ พบว่าร้อยละ ๕๕ ของเยาวชนชายสหรัฐฯ และร้อยละ ๕๔ ในเยาวชนหญิงอายุ ๑๕-๑๙ ปี มีประสบการณ์ทำออร์ลีย์ส์ ขณะที่วัยรุ่นชายร้อยละ ๔๙ และวัยรุ่นหญิงร้อยละ ๕๓ เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว

การศึกษานี้ใช้ข้อมูลการศึกษาพฤติกรรมทางเพศตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ ที่สำรวจชายและหญิงสหรัฐฯ ๑๒,๕๗๑ คน อายุ ๑๕-๔๔ ปี การศึกษาพบว่าสัดส่วนของวัยรุ่นที่ทำออร์ลีย์ส์มีมากถึงร้อยละ ๗๐ ในเยาวชนอายุ ๑๘-๑๙ ปี

ร้อยละ ๑๒ ของเยาวชนชาย และร้อยละ ๑๐ ของเยาวชนหญิงอายุ ๑๕-๑๙ ปี กล่าวว่าได้ทำออร์ลีย์ส์ โดยหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ แต่จำนวนของเยาวชนอายุ ๒๒-๒๔ ปี ที่ใช้ออร์ลีย์ส์โดยไม่ร่วมเพศ มีจำนวนลดลงเหลือร้อยละ ๓ แต่เยาวชนชายร้อยละ ๘๘ และหญิงร้อยละ ๘๓ บอกว่ามีเพศสัมพันธ์ ควบคู่ไปกับออร์ลีย์ส์ด้วย แต่มีเพียงร้อยละ ๙ เท่านั้นที่บอกว่า ใช้ถุงยางเมื่อ

ทำออร์ลีย์ส์

เจนนิเฟอร์ แมนลิว ผู้อำนวยการ Child Trends กล่าวว่า เยาวชนบางคนอาจใช้ออร์ลีย์ส์แทนช่องคลอด โดยมองไม่เห็นความเสี่ยงต่อสุขภาพ เยาวชนจำนวนมากยังไม่ตระหนักต่อความเสี่ยงทางสุขภาพที่มากับออร์ลีย์ส์ เช่น การติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมถึงเอชไอวี ผู้ปกครอง ครู และผู้ทำโครงการด้านการคุมกำเนิด ควรจะเริ่มหันมาทำงานเรื่องนี้

บิล อัลเบิร์ต ผู้อำนวยการฝ่ายสื่อสาร National Campaign to Prevent Teen Pregnancy กล่าวว่า ผู้ปกครองควรปรับปรุงการสื่อสารเรื่องเพศกับเด็ก 'ถ้าต้องการให้ลูกละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ ผู้ปกครองควรบอกสิ่งที่ต้องการให้เด็กทำอย่างชัดเจน'

อีเลน อัลเฟิร์ท รองศาสตราจารย์แห่ง Boston University School of Medicine กล่าวว่า การสอนเรื่องการละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่บอกเรื่องการป้องกันในกรณีที่เกิดไม่ต้องการละเว้นฯ ถือเป็นเรื่องคิดสั้นและอันตราย ✕

โครงการก้าวอย่างอย่างเข้าใจเคลื่อนทัพผู้ร่วมอุดมการณ์คนทำงานเพศศึกษาจากทุกศูนย์ภาค และเครือข่ายเยาวชนก้าวอย่างฯ หรือ Vteen นับพันร่วมกันจัดงาน ‘ประชุมวิชาการเพศศึกษาเพื่อเยาวชนครั้งที่ ๒’ ควบคู่กับงาน ‘มหกรรมเอดส์ภาคประชาชน’ เมื่อ ๒๓ - ๒๕ พฤศจิกายน ที่ผ่านมา ณ ห้องสนามหลวง ยิ่งใหญ่ไฮโซจริงๆ • **วาฑิต นุ่มดี** วิทยาลัยการอาชีพพนสนิม และ **ลัดดา สืบศักดิ์** โรงเรียนบ้านท่ามิหรำ ทำหน้าที่พิธีกรคู่ในงานประชุมวิชาการได้อย่างดีเยี่ยม แพ้ทางเสียงกรีดต่อความหล่อ (ใหญ่) ของวิทยากรอย่าง **อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ** หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ แคปลายนาม • **หทัยชนก จีระสมัน** โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง ๒ กล่าวอย่างฮึกเหิมหลังทำหน้าที่ผู้ดำเนินรายการว่า ‘ครั้งนี้ยังทำได้ไม่ได้นัก แต่คิดว่าถ้ามีเวทีให้ฝึกอีก จะทำได้ดีกว่าเดิม’ คำเตือน...ท่านได้รับสิทธิ์นั้น เตียวนี้ • **โกอินเตอร์** แล้ว **สุจิตรา ไปร่งแสง** สมอ.อาชีวศึกษา และ **วทีญญ อุทุมพร** วิทยาลัยเทคนิคนครปฐม ช่วยกันสาธิตวิธีการจัดกระบวนการสอนเพศศึกษา ให้กับคณะดูงานที่มาจากสปป.ลาว ม่วนชื่นจนผู้ดูงานเอ่ยปาก ‘แม่นผู้คักแน่แท้ๆ น้อ’ • ด้วยความเป็นน้องใหม่ในแวดวงเอดส์ที่ไปช่วยจัดงานมหกรรมเอดส์ภาคประชาชน **จิรนนท์ หาญธำรงวิทย์** จึงยิ้มแห้ง ‘มานรุต ๒’ ไปศึกษาที่บ้าน ดูไปก็สงสัยไป ทำไมนักแสดงไม่สวมเสื้อผ้า แถมยังมีท่าทางการแสดงแปลกๆ ส่งเสียงซี้ดซี้ด ลักพักจึงรู้ว่า ตัวเองไม่ได้เปิดหน้ามานรุตแต่เปิดหน้าไปทีติดอยู่ในเครื่องคอมพิวเตอร์ของน้องชาย... โถๆ อุตส่าห์คิดเชิงบวกว่า ‘คอนเซ็ปต์หน้ามานรุตนี้ ช่างแรงจริงจริง’ • **สุเทพ เตரியมวิทยา** เยาวชน Vteen ให้สัมภาษณ์ความเป็นมาของ Vteen และเว็บไซต์ของเครือข่ายเยาวชนก้าวอย่างฯ ลงหนังสือพิมพ์มติชน แต่สุดท้ายนักข่าวลงชื่อเว็บไซต์ผิด น้องหมอบอกเสียงละห้อยว่า ต่อไปจะไม่ให้สัมภาษณ์นักข่าวตอนกำลังเดินสวนสนาม รด.อีกแล้ว แต่เว็บนี้หาไม่ยาก เข้าไปทาง www.teenpath.net แล้วลิ้งค์ต่อ Vteen ได้เรื่อยๆ... • เพื่อสนองนโยบาย ก.ศึกษา ที่ต้องการบูรณาการสอนเพศศึกษา **อโนทัย ภัฏญุสสาย** และ **สมภาพ ทิพย์เวียง** สพท.ลำพูน จึงรับหน้าเสื่อประสานเพื่อนพ้องวิทยากรหลักภาคเหนือ ช่วยกันจัดอบรมครูเพศศึกษาทุกโรงเรียนในพื้นที่เขต ๒ โดยไม่ได้รับค่าตอบแทนใดๆ ชาวของคนที่มิจิดอาสาอย่างนี้ต้องเล่าสู่กันฟัง • นี่ก็เหมือนกัน **ธีระบุลย์ รัชตะวิมลรัตน์** สสอ.อุษันท์ และ **กุสุมา มีศิลป์** รพ.ศรีสะเกษ เป็นกำลังสำคัญของ ก.สาธารณสุข เอาจริงเอาจังกับการจัดค่ายเพศศึกษาให้กับเด็กและเยาวชนในพื้นที่ภาคอีสานอย่างต่อเนื่อง • แม้จะทำงานทุกวัน ตั้งแต่เช้าจนถึงเกือบเช้าวันใหม่ ทีมเยาวชนจากเหนือจรดใต้ที่ช่วยกันผลิตหนังสือพิมพ์ ‘เสียงเยาวชน’ แจกรายวันในงานมหกรรมเอดส์ภาคประชาชน ที่สนามหลวง และอาจารย์ที่ปรึกษา **นิธิดา แสงสิงแก้ว** ม.ธรรมศาสตร์ ต่างรู้สึกหนักหนานในการทำงาน จนพากันเสนอตัวว่า ปีหน้าฟ้าใหม่อยากไปช่วยทำงานแบบนี้...เฮ้อ ‘บุญ’ และ ‘กรรม’ นี่มันคล้ายๆ กันขนาดนั้นเขี้ยวหนอ • ช่วงส่งท้ายปีเก่า **อาชีวะปัตตานี** ไปเปิดการแสดงดิเกิร์ลสตูล ที่ถนนสีลม นอกจากผู้ชมจะยืนชมราวถูกมนต์สะกดจนล้นทางเท้าแล้ว ผู้ชมยังควักดั่งค์หยอดใส่กล่องพลาสติกใบจิ๋วๆ เพื่อไปช่วยผู้ประสบภัยน้ำท่วมที่บักซ์ได้อย่างไม่ขาดสาย... จิตสาธารณะของมนุษย์ หยามมิได้จริงๆ • ปรัชญาแห่งรักเนื่องในเทศกาลวาเลนไทน์ ‘ที่ใดมีรัก...ที่นั่นมีทุกข์’ เพื่อจะได้ไม่ทุกข์ ก็ควรพากันไป ‘ที่ใด’ ไม่ต้องไป ‘ที่นั่น...’ แล้วจะดีเอง ✕

แนวทางการจัด ‘ยา (เสพติด) คึกษา’

‘เพราะอะไรคนถึงติดยาเสพติด?’

คำถามนี้ คนจำนวนหนึ่งอาจจะตอบว่า ‘เพราะความอยากรู้อยากลอง’
กว่า หากเราทราบถึง ‘สาเหตุ’ กันแล้ว ทำไมยาเสพติดจึงยังคงกลายเป็น
ปัญหา แม้ใครต่อใคร จะประกาศสงครามมาหลายครั้งหลายหนแล้วก็ตาม
คนที่ทำงานด้านยาเสพติด เขาคิดอย่างไรกับเรื่องนี้...

ไมตรี วิริยะ
ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาและประสานงานเยาวชน
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.)

การมีส่วนร่วมคือหัวใจสำคัญ

‘ความอยากรู้อยากลอง’ เป็นเพียงสาเหตุหนึ่ง แต่ไม่ใช่สาเหตุเดียว คง
มีหลายปัจจัยสนับสนุนกัน หากเยาวชนอยากลองเสพยา แต่ในพื้นที่นั้นไม่มียา
ให้เสพ การติดยาก็เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ เป็นความคิดเห็นของไมตรี วิริยะ
ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาและประสานงานเยาวชน สำนักงานคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.)

ไมตรีเห็นว่า หากไม่มียามาสนองความอยากรู้อยากลอง ก็เป็นไปได้ว่า
ปัญหาเสพติดจะลดลง แต่เยาวชนอาจหันไปใช้ยาเสพติดชนิดอื่น เช่น บุหรี่
เหล้า เป็นต้น ดังนั้นการทำงานของรัฐจึงมุ่งเน้นไปที่การป้องกันเยาวชนก่อนที่จะ
จะมีปัญหา และปราบปรามผู้ผลิต ผู้ค้า ส่วนผู้ติดยา ทุกคนก็จะได้รับการ
บำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ซึ่งไมตรีเห็นว่านโยบายดังกล่าวได้ผลดี เนื่องจาก
จำนวนผู้ใช้ยา ลดลงมาก

ในส่วน of เยาวชนที่เป็น ‘กลุ่มเสี่ยง’ ที่จะใช้ยา นั้น ไมตรีเห็นว่า
ทางป้องกันที่ดีที่สุดคือการให้เยาวชนมีส่วนร่วมโดยการให้เพื่อนตักเตือนเพื่อน
หรือพี่ดูแลน้อง สำนักงาน ป.ป.ส.จึงสนับสนุนให้กระทรวงศึกษาธิการ
อบรมเยาวชนให้เป็นแกนนำในการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน โดยจะให้
ข้อมูลเรื่องยาเสพติดทั้งด้านบวกและด้านลบแก่แกนนำ พร้อมทั้งแนวทางการ
ดูแลช่วยเหลือเพื่อนที่มีปัญหา และช่วยเหลือโรงเรียนในการจัด
กิจกรรมป้องกันยาเสพติด โดยมีครูอาจารย์ที่ผ่านการอบรมเป็นผู้คอยให้คำ
แนะนำ เชื่อว่าวิธีดังกล่าวจะช่วยป้องกันเยาวชนให้ห่างไกลยาเสพติดได้

วิสุทธิ ยิ้มแย้ม
ผู้จัดการโครงการของออเด้นเฮาส์

กลัวยาเสพติดอย่างมีเหตุผล

ในฐานะผู้ที่เคยใช้ยาและทำงานด้านบำบัดผู้ใช้ยา วิสุทธิ ยิ้มแย้ม
ผู้จัดการโครงการของออเด้นเฮาส์ ให้ความเห็นว่า ความสงสัยอยากรู้เป็น
ส่วนหนึ่งทำให้เด็กใช้ยา แต่ไม่ใช่สาเหตุหลัก ในกลุ่มเพื่อนต้องใช้กันอยู่ด้วย
ถ้าในกลุ่มไม่ได้ใช้ เขาจะไม่ได้เห็นยาพวกนี้

วิสุทธิตั้งข้อสังเกตว่า เรามักสอนให้เด็กกลัวยาเสพติด เด็กทุกคนมักได้รับ
การปลูกฝังว่า ‘ยาเสพติดเป็นภัยต่อชีวิต เป็นพิษต่อสังคม’ ในหนังสือเรียน
ก็เสนอภาพคนตัวผอมๆ นั่งกอดเข่า หรือภาพคนที่ใช้ยาบ้าแล้วคลั่ง ลุกขึ้น
มาปาดคอคน แต่คนที่จริงถึงขั้นนั้นคือใช้เกินขนาด ซึ่งในความเป็นจริงมีอยู่
น้อยรายมากๆ ข้อมูลเหล่านี้ทำให้เด็กกลัวโดยไม่มีเหตุผล เหมือนกลัวผีแต่
ไม่รู้ว่าเป็นยังไง

‘ปัญหาก็คือ ในหัวเด็กจะมีแต่ภาพยาเสพติดในแง่ร้าย แต่เวลาเข้าไป
ในกลุ่มเพื่อนจะเป็นอีกแบบหนึ่ง เด็กจะเห็นบรรยากาศของคนที่มีความสุข
สนุกสนาน นั่นเพราะแอมเฟตามีนในยาบ้า จะทำให้สมองหลั่งสารสร้าง
ความสุขออกมา ซึ่งมากกว่าปกติ ๕๐ - ๑๐๐ เท่า เขาจะเริ่มตั้งคำถามว่า
ทำไมไม่เหมือนกับข้อมูลที่เคยได้รู้มา ทำไมเพื่อนใช้แล้วมีความสุข เขาจะเริ่ม
อยากลองใช้ซึ่งหากใช้แล้วชอบขึ้นมาก็อาจจะติดได้ คราวนี้ภาพไม่ดีทั้งหลายก็
ไม่มีอยู่ในหัวแล้ว เพราะใช้แล้วมีความสุข’

วิสุทธิ เสนอว่า การให้ข้อมูลเรื่องยาเสพติดควรให้ข้อมูลที่ เป็นข้อเท็จ
จริง เช่น ความสุขที่ได้รับจากยาเป็นสาเหตุที่ทำให้อยากเสพยาต่อ และ
เป็นอารมณ์ที่ควบคุมได้ยาก ให้ข้อมูลของสารเสพติดที่มีผลต่อร่างกายใน
ระยะเริ่มต้น จนถึงระยะที่ควบคุมตัวเองไม่ได้ และอันตรายในระยะยาว ข้อมูล
ที่เป็นข้อเท็จจริงจะเป็นเครื่องมือในการตัดสินใจ ซึ่งเราต้องมีพื้นฐานความเชื่อ
ว่าเด็กคิดเป็น มิฉะนั้นเราจะปล่อยให้เด็กไปเผชิญปัญหาโดยไม่รู้เท่าทัน ✖

ใครทำร้ายลูกหลานเรา

ดิฉันมีโอกาสเข้าไปในสถานที่ราชการแห่งหนึ่งเพื่อโดยสารรถสวัสดิการเดินทางเข้ากรุงเทพฯ เยือนามสถานที่ไม่ได้ เพราะเกรงอันตรายจากคนมีสี

ระหว่างรอรถอยู่ ก็ฆ่าเวลาด้วยการชมสินค้าในร้านค้าต่างๆ ที่เจ้าของร้านล้วนเป็นข้าราชการในหน่วยงานแห่งนั้น

น้องที่พาไปกระซิบว่า จะพาไปร้านขายซีดี แต่อย่าเพิ่งดูนะ เพราะเป็นซีดีเถื่อน และด้านในสุดมีซีดีหนึ่งใบ

พอเจอคู่มือ ๕ ไอ้หนุ่มนั่งเฉยๆ ส่วนอีสาวอายุอานามสัก ๑๘-๑๙ ขึ้นคร่อมเก้าอี้โลมหนุ่ม ไอ้หนุ่มก็ตอบสนองโดยใช้มือช่วย สวาก็ตอบสนองโดยทำออร์ลเซ็กส์ให้

ในที่สุดก็จบลงโดยไม่มีใครต้องถอดกางเกงคู่มือคู่มือ คือ เด็กน้อยสักอายุ ๑๒-๑๓ ใส่ชุดมัธยมต้น นั่งเฝ้าแหยกกันอยู่ดีๆ ไอ้หนุ่มเริ่มล้วงโน่นล้วงนี้ พอสาวไม่ยอม หนุ่มถอนลูกหนี สาวจุกมือไว้ เจริงกันสักพัก เต๋าว่า 'ไม่ยอมแปลว่าไม่รัก' ไม่รู้ว่าตอบกันว่าอย่างไรละ แต่เห็นละอ่อนชาย

ผู้ใหญ่ฆ่าแต่โทษเด็กป่าวๆ ว่าเด็กไม่รักดี ไอ่ต๋าก
แต่ใครเป็นคนแอบถ่าย คำสำเนาซีดี บายซีดีให้เด็ก

มองเข้าไปในร้านเห็นเด็กวัยรุ่นชาย ๔-๕ คนกำลังยืนเลือกอย่างตั้งใจ ดิฉันสำรวจดูรอบๆร้าน ไม่ใช่มีแค่หลังร้านหรอก มีปะปนกับวีซีดีอื่นๆ หยิบดูมีทั้งคาราโอเกะ หนังสือกำลังภายใน การ์ตูน และหนังแอบถ่ายจากที่ต่างๆ เชียงใหม่บ้าง พัทธยาบ้าง ขอนแก่นบ้าง มหาวิทยาลัยต่างๆ บ้าง ดิฉันลองซื้อ ๓-๔ แผ่น มาเปิดดูที่สำนักงาน

แผ่นหนึ่ง เป็นวีซีดีแอบถ่ายเชียงใหม่ คู่แรกสาวน้อยชั้นมัธยมปลายกับหนุ่มวัยเดียวกันอยู่ในบรรยากาศโรแมนติกข้างน้ำตก ผู้ชายเล้าโลม ผู้หญิงปิดป้อง ลูกหนี แต่หนุ่มก็จุกตั้งให้นอนลงแล้วใช้ไม้ตายล้วงหมับไปที่จุดยุทธศาสตร์

สาวเจ้าระทวย ยินยอมในที่สุด แต่ยอมให้แค่มือเท่านั้น เสร็จสรรพลุกขึ้นจัดผมเผ้า แล้วเก็บเสื้อคลุมของหนุ่มที่ปรูองนอน ซ้อนมอเตอร์ไซค์กลับไป โดยที่กล้องไม่ลืมหับภาพทะเบียนรถให้เห็นชัดๆ

ใครอยู่เชียงใหม่ คงเห็นตัวเป็นๆ ของนักแสดงจำเป็นแล้วละ

คู่ต่อมาอายุเริ่มมากขึ้น มีทั้งสวมชุดมัธยมปลาย เสื้อพละ เสื้อช่าง และเครื่องแบบอุดมศึกษา มีทั้งหนุ่มรุ่นเดียวกันและหนุ่มวัยทำงาน

แต่ละคู่แค่กอดจูบลูบไล้ ดิฉันเริ่มเบาใจ คงแค่นั้นแหละ ริมน้ำตกใครจะกล้าหาญชาญชัยถึงขั้นสุดๆ

ถอดกางเกงนอกกางเกงในออก จับขาละอ่อนหญิงแยก ถอดกางเกงเอวข้างยึดของแม่หนู แล้วสอดใส่ทันที

อีหนูนอนเฉยๆ ไม่เจ็บ ไม่แสดงว่ามีความสุข แห่งมองไปรอบๆ แบบกลัวคนเห็น จนไอ้หนูชักออกมาหลังข้างนอก คงเคยได้ยินมาว่าป้องกันการท่องเที่ยวได้ อีหนูคว่างเกงมาถุงแล้วนั่งหนีบขา ทำตาปริบๆ

เฮ้อ...รายนี้ไม่รอด

ซีดีแผ่นนี้อาจสะท้อนให้เห็นว่า ยิ่งอายุน้อยเท่าไร การคิดวิเคราะห์เพื่อป้องกันตัวเองก็ยิ่งน้อยลง เราในฐานะคนทำงานจะเสริมภูมิคุ้มกันด้านเรื่องนี้ให้แก่เด็กๆ ได้อย่างไร

ตั้งแต่เขาอายุเท่าไรดี

ส่วนเรื่องซีดี ที่ดิฉันไปได้มาจาก 'สถานที่ราชการ' คนที่เข้าไปได้ต้องมีบัตรผ่านเท่านั้น ร้านค้าก็เป็นของคน 'ข้างใน' เด็กๆ ที่ซื้อก็ล้วนเป็นคน 'ข้างใน'

ผู้ใหญ่ฆ่าแต่โทษเด็กป่าวๆ ว่าเด็กไม่รักดีใจแตก ไม่สนใจการเรียน

แต่ผู้ใหญ่ได้หันมาดูแลตัวเองหรือเปล่า ใครเป็นคนแอบถ่ายทำ ใครเป็นคนทำสำเนาซีดี ใครขายซีดีให้เด็ก

ใครกำลังทำร้ายลูกหลานเรา?!?

สอนให้น้อย แล้วเด็กจะเรียนรู้เยอะ

ไม่นานมานี้ มีโอกาสไปร่วมฟังงานเสวนา ‘สารสันถึงผู้ที่กล้าสอน : ครูในฐานะผู้ทำงานวัฒนธรรม’ ที่คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มี ‘ครู’ ที่มาร่วมจุดประกายความคิดหลายคน

ฟังแล้วมีความรู้สึกก้ำกึ่งระหว่าง ‘ฮึกเหิม’ และ ‘ห่อเหี่ยว’ กับการศึกษาไทย

อย่างไรก็ตาม มีมุมมองความคิดที่อยากเล่าสู่กันฟัง และชวนคิดกันต่อในเรื่อง ‘กระบวนการสร้างการเรียนรู้’ ซึ่งอาจไม่ได้หมายความเท่ากับ ‘การศึกษา’ ก็ได้

ดร.อุทัย ดุลยเกษม แห่งมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เล่านิทานของหลวงพี่ไพศาล วิสาโล เรื่อง ‘ช่างก่ออิฐ’ ให้ฟัง

เรื่องมีอยู่ว่า มีการก่อสร้างในวัดแห่งหนึ่ง พระรูปหนึ่งเดินไปถามช่างก่ออิฐว่า ‘กำลังทำอะไร?’

ช่างคนแรก ตอบว่า กำลังก่ออิฐ

ช่างคนที่สอง ตอบว่า กำลังสร้างกำแพง

ช่างคนที่สาม ตอบว่า กำลังสร้างวัด

เล่าแล้วก็ชวนให้เห็นว่า หากเรามองเห็นสิ่งที่เป็นบั้นปลายของสิ่งที่เรากำลังทำ ที่ภาษาสมัยนี้เรียกกันว่าวิชั่น (Vision) จะทำให้เรามีความพิถีพิถัน มุ่งมั่น ตั้งใจในสิ่งที่เรากำลังทำ

ฟังจบก็อดคิดไม่ได้ว่า ถ้าอย่างนั้น ครูของเราทุกวันนี้กำลังทำอะไร?

ก่ออิฐ สร้างกำแพง หรือ สร้างวัด

ครูของเราทุกวันนี้กำลังทำอะไร?

- ◆ สอนให้เด็กอ่านออกเขียนได้
- ◆ สอนให้มีความรู้ตามตำรา ครบตามหลักสูตร สอบผ่านชั้น เรียนให้จบ ยิ่งเรียนสูงยิ่งดี ยิ่งจบเร็วยิ่งดี หรือ
- ◆ ครูกำลังทำงานวัฒนธรรม บ่มเพาะวิถีคิด วิธีการเรียนรู้ และความรู้ เพื่อให้เด็ก ๆ เติบโตตามศักยภาพของแต่ละคน ให้เท่าทันชีวิต และอ่านโลกออก

แล้วเราอยากเห็นคนเป็นครู ทำอะไร ?

หากเราอยากเห็นครูเป็นทำงานวัฒนธรรม อาจารย์อุทัยเสนอว่า

- ◆ ครูต้องกล้าตั้งคำถาม ‘ทำไมเมล็ดพันธุ์เล็กๆ ถึงโตเป็นไม้ใหญ่ แข็งแรงได้?’
- ◆ ครูต้องมีจินตนาการ กล้าคิดนอกกรอบ รู้ว่าตนก่ออิฐเพื่อสร้างวัด
- ◆ ครูต้องเท่าทันระบบคุณค่าที่มากับกระแสโลกาภิวัตน์ ครูต้องอ่านโลกให้ออกก่อนว่า ระบบคุณค่าเหล่านี้ส่งผลและกำกับวิถีคิด การดำเนินชีวิต เป้า

หมายชีวิตของเราอย่างไรบ้าง จึงจะสามารถช่วยเด็กให้อ่านโลกออกได้ กระแสเหล่านั้นได้แก่

- ‘ความเร็วคือหลักชัย’ โดยคนมักคิดว่า ‘วิธีการ’ ให้ได้สิ่งใดมาอย่างรวดเร็ว ไม่ใช่ประเด็นสำคัญ เพราะความเร็วถูกให้ความหมายเท่ากับความดี
- ‘ความฉาบฉวย’ ในทุกมิติ เพราะต้องการเร็ว ทุกอย่างจึงฉาบฉวย โดยไม่ใส่ใจกับสาระ เพราะเราไม่มีเวลา และ
- ‘วัตถุนิยม/บริโภคนิยม’

◆ ครูต้องเข้าใจกระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์ มนุษย์เรียนรู้ได้โดยไม่มีข้อจำกัด และวิธีการเรียนรู้ที่ดีที่สุดของมนุษย์ คือการเรียนรู้แบบผี (PHII) หมายถึง กระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory) การเรียนรู้ในแนวนอน (Horizontal) การเรียนรู้ผ่านการปฏิสัมพันธ์ (Interactive) และการเรียนรู้แบบองค์รวม (Integration)

สุดท้าย อาจารย์อุทัยฝากถึงครูทุกคนว่า ‘ครูนะ สอนให้น้อยๆ น้อยๆ แต่ต้องช่วยกันทำให้เด็กเรียนรู้’

เพราะความพิเศษของมนุษย์อย่างหนึ่ง คือ เราเรียนรู้ได้โดยไม่มีข้อจำกัด และเราสามารถเรียนรู้ได้หลายทาง ✨

เด็ก

ที่คิดวิเคราะห์ได้

อัญญาณี โคตกา
โรงเรียนปทุมพิทยาคม อุดรราชธานี

มยุรี ทับทิมหิน
โรงเรียนเวทวันวิทยา อุดรราชธานี

สมพัทธ์ สิบศิริ
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต ๕
อุดรราชธานี

ผ่านไปหลายเทอม สถานศึกษาหลายแห่งได้นำร่องบูรณาการหลักสูตรเพศศึกษา ‘ก้าวอย่างอย่างเข้าใจ’ และเน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมีเสียงสะท้อนที่ทำให้คุณครูหลายท่านไม่สบายใจว่า ‘ถ้าหากนักเรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ และแยกแยะ (หรือ ค.ว.ย.) ได้ด้วยตนเองแล้ว จะทำให้เขาไม่เชื่อฟังครู และไม่อ่านสอนง่ายอีกต่อไป’

ลงบันทึกความคิด จึงได้ไปชักชวนคุณครูเพศศึกษาผู้เชี่ยวชาญทั้ง ๖ ท่านจากภาคอีสานมาช่วยลงแรงแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นนี้ว่า เด็ก ค.ว.ย. จะกลายเป็นเด็กไม่เชื่อฟังครูหรือไม่

อัญญาณี โคตกา จากโรงเรียนปทุมพิทยาคม อุดรราชธานี เป็นผู้เริ่มอภิปรายว่า ‘ครูผู้สอนจะสบายใจกับเด็กที่กว้างง่าย เพราะครูพูดอะไร เด็กก็จะเชื่อฟัง ซึ่งเด็กส่วนมากที่กว้างง่ายมักจะคิดไม่เป็น เพราะครู หรือพ่อแม่เป็นฝ่ายบ่อนให้ตลอด ถ้าหากเขาเจอโจทย์ชีวิตที่ยากๆ เขาจะคิดไม่ทัน และไม่รู้ว่าวิธีแยกแยะ ทว่าเด็ก ค.ว.ย. ซึ่งเป็นเด็กที่สามารถแตกความคิดได้อย่างชัดเจนด้วยตนเอง กลับมีเป็นส่วนน้อย’

มยุรี ทับทิมหิน จากโรงเรียนเวทวันวิทยา อุดรราชธานี ตั้งข้อสังเกตว่า ‘สังคมไทยแต่โบราณ สอนให้เด็กเชื่อฟังผู้ใหญ่ อย่ายุ่ยนอกกรอบ แต่ยุคสมัยนี้โลกได้เปลี่ยนไป ถ้าสอนให้เด็กเรียบร้อยว่าง่าย เด็กจะไม่ทันเพื่อน การสอนเด็กให้รู้จักเป้าหมายชีวิตเป็นสิ่งสำคัญ แต่การเดินทางไปสู่เป้าหมายมีได้หลายวิธี การจัดการเรียนรู้ที่ทำให้เด็ก ค.ว.ย. จะทำให้เด็กค้นพบเส้นทางลัดที่จะไปสู่เป้าหมายของชีวิตได้เช่นกัน’

แม้ว่าจะมีลูกศิษย์สุดเฮี้ยวแต่ **สมพัทธ์ สิบศิริ** จากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต ๕ อุดรราชธานี ยังเชื่อว่า ‘เด็ก

กว้างง่าย หรือเด็กคิด วิเคราะห์ แยกแยะ ขึ้นกับวิธีการสอนของครู การสร้างกรอบให้เด็ก อาจจำกัดความสามารถในการเรียนรู้และการแสดงออกของเด็ก จึงทำให้เขาเป็นเด็กที่กว้างง่าย แต่แตกต่างกับการจัดการเรียนรู้ที่เปิดกว้าง ครูเป็นเพียงผู้ชี้แนะและมีใช้ช้กรอบ จะทำให้เด็กใช้ศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ และทำให้เขาสามารถเรียนรู้และเติบโตได้ด้วยตนเอง’

เชิดศักดิ์ สมศรี จากโรงเรียนเกษมสิมาวิทยาคาร อุดรราชธานี โยนความคิดลงขันโครมใหญ่ ‘ผมมองว่า เด็กสามารถมีได้ทั้ง ๒ บุคลิกในคนเดียวกันคือ เป็นเด็กที่กว้างง่าย และสามารถคิดวิเคราะห์ได้ด้วยตนเองได้ โดยที่ครูสอนอะไร เขาฟังทุกอย่างก่อน แล้วค่อยไปลงมือปฏิบัติ ต่อเมื่อพบว่าผลที่ตามมาไม่ชอบพ่รื่อง ไม่ได้เป็นไปตามที่ครูบอก เขาจึงกลับมาตั้งคำถามกับครู หรือคิดด้วยตนเองอีกครั้ง ซึ่งในที่สุดเขาอาจจะไม่ทำในสิ่งที่ครูสอน แต่เลือกทำในสิ่งที่เขาคิด’

ในขณะเดียวกัน **สุรศักดิ์ ภาผล** จากโรงเรียนโนนปูนวิทยาคม ศรีสะเกษ ชี้ให้เห็นปัจจัยที่จะเป็นอุปสรรคว่า ‘ครูที่ติดยึดกับรูปแบบการสอนแบบเก่า อาจจะมองว่าการที่เด็กกล้าถามกล้าแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างหรือขัดแย้งกับครู เป็นเด็กก้าวร้าว และไม่เชื่อฟังครู ในขณะที่เรามองว่าเขากล้าคิด เพราะเมื่อเขาฟังสิ่งที่ครูพูดแล้วไม่เข้าใจ หรือไม่เห็นด้วย เขาจะถามขึ้นมา’

แต่เด็กที่กว้างง่าย เขาจะเป็นฝ่ายรับฟังอย่างเดียว และปฏิบัติตามที่ครูบอกทุกอย่างโดยไม่ได้อคิดก่อน เช่น หากนักเรียนคนหนึ่งเขามือข้อมูล หรือไปค้นข้อมูลบางอย่างแล้วมาถามความคิดเห็นของครู ถ้าครูบังเอิญไม่รู้ หรือไม่มือข้อมูลเรื่องนั้น อาจจะพูดตบตบว่า ‘ไม่มีหรอก หรือเธอไม่ต้องถามหรอก’

จะกลายเป็นเด็กไม่เชื่อฟังครู?

เชิดศักดิ์ สมศรี
โรงเรียนเกษมสิมาวิทยาคาร อุบลราชธานี

สุรศักดิ์ ภาพล
โรงเรียนโนนปูนวิทยาคม ศรีสะเกษ

สุพัตรา จันทะวงษ์
โรงเรียนดงรักวิทยา ศรีสะเกษ

ซึ่งเป็นการปิดกั้นโอกาสการเรียนรู้ของเด็ก ครูน่าจะส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กโดยการพูดว่า เรามาคุยกัน เธอได้ข้อมูลอะไรมา แล้วเธอมองอย่างไรกับข้อมูลนี้ แล้วจึงเพิ่มเติมความคิดเห็นของครูทีหลัง'

สุพัตรา จันทะวงษ์ จากโรงเรียนดงรักวิทยา ศรีสะเกษ ชี้ให้เห็นอุปสรรคที่สำคัญอีกอย่างว่า 'วัย ประสบการณ์ และมุมมองของครู ส่งผลต่อการมองสถานการณ์ หรือการแสดงผลของเด็กที่ต่างกัน เพราะค่านิยมที่ถูกปลูกฝังมาในอดีตว่า การไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่เป็นเด็กก้าวร้าว ทั้งๆ ที่เด็ก ค.ว.ย. จะสามารถเผชิญสถานการณ์ในปัจจุบันที่ไม่หยุดนิ่ง และท้าทายได้มากกว่า

วิธีที่จะทำให้เด็กกว้างง่าย สามารถ ค.ว.ย. ได้ด้วยตนเอง คือการปรับวิธีเรียน เปลี่ยนวิธีสอนให้มีการเปิดใจระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ครูคือผู้คิดกิจกรรมที่จะทำให้เด็กเรียนรู้ได้ด้วยตนเองว่าอะไรคือสิ่งที่ควร หรือไม่ควรทำ แทนการที่ครูจะเป็นผู้สอน หรือบอกว่าให้เขาทำ หรือไม่ทำอะไร'

มยุรี เพิ่มเติมปัจจัยสำคัญอีกอย่างหนึ่งว่า 'ครูต้องใจกว้าง รับฟังเด็ก อย่าเพิ่งตัดสิน ชี้ถูกผิด หรือพิพากษาพฤติกรรมของเด็ก การเปิดโอกาสให้เด็กอธิบายเหตุผลในการกระทำของเขา เด็กจะเข้าใจครูและไม่ปิดบังพฤติกรรม หลังการสอนเพศศึกษาแล้วครูไม่ผิดหวัง พบว่าเด็กพูดเก่งขึ้น เพราะครูเปิดใจและยอมรับในพฤติกรรม การแสดงออกของเขา'

สมพัตร์ ตั้งข้อสังเกตเมื่อนักเรียนต้องเผชิญกับปัญหาชีวิตที่ซับซ้อนว่า 'สิ่งสำคัญ คือ ครูต้องสร้างความคุ้นเคยและไว้เนื้อเชื่อใจ เชื่อว่าเรามีปัญหา เขาจะกล่ามาปรึกษาเรา เราเองจะชวนคุย

และตั้งคำถามให้เขาได้คิดวิเคราะห์ในการที่จะแก้ปัญหาชีวิตของเขาเอง'

ถึงจะอย่างไร ทัศนคติที่ยังคงเน้นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่รอบด้าน ที่มุ่งเน้นให้เด็กรับผิดชอบกับสิ่งที่ตามมาด้วยตนเอง 'ครูต้องจัดการเรียนรู้ที่เอื้ออำนวยให้เด็กทุกคนได้กล้าคิด กล้าแสดงออกมากขึ้น การที่เด็กกว้างง่าย ไม่คิด ไม่กล้าแสดงออก เมื่อเขาเผชิญปัญหา เขาไม่อาจจะเอาตัวรอดได้ ในขณะเดียวกัน ถ้าเด็ก ค.ว.ย. แต่แสดงออกมากเกินไป อาจจะทำให้ชีวิตเขาไปสู่ความเสี่ยง หรือเกิดผลกระทบตามมาในชีวิตได้เช่นกัน'

ในขณะที่ สุรศักดิ์ มีความเชื่อมั่นว่า ตัวอย่างที่ดีมีค่ากว่าคำสอน 'แรกสุดต้องทำให้เด็กเห็นว่า ค.ว.ย. สำคัญ ได้อย่างไร ถ้ามีเพื่อนนักเรียนที่คิดเป็นครูต้องเสริมแรง นำบุคคลนั้นมายกตัวอย่างที่ทำให้เด็กได้เรียนรู้ในการประเมินสถานการณ์ ในกรณีที่วางตัว หรือในการแสดงความคิดเห็นที่จะส่งผลกระทบหรืออันตรายที่จะตามมา และครูเองควรเป็นตัวอย่งที่ดีสำหรับนักเรียน จะทำให้นักเรียนศรัทธา และนำไปเป็นแบบอย่างของชีวิต'

สุดท้ายนี้ ลงขันความคิดของจบด้วยความคิดเห็นของ เชิดศักดิ์ ที่สรุปแบบฟันธงว่า 'ครูต้องฟังเด็กให้เท่าๆ กับที่อยากให้เด็กฟังเรา แล้วจึงคุยกันด้วยเหตุผลและข้อมูล ถ้าครูมีแหล่งข้อมูลที่จะแนะนำให้เด็กไปศึกษาค้นคว้า จะทำให้เด็กไม่จำเป็นต้องเป็นฝ่ายรอรับทุกอย่างจากครู แต่เป็นเด็กที่สามารถแสวงหาและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง สามารถนำข้อมูลมา ค.ว.ย. ได้

ดังนั้น ด้วยวิธีการต่างๆ เหล่านี้แหละที่จะทำให้เขาเป็นเด็กที่เชื่อฟังว่านอนสอนง่าย และเป็นผู้ที่สามารถ ค.ว.ย. ได้ไปพร้อมๆ กัน' ✖

เรื่องประจำฉบับ

ฉัตรนันทน์ ทาญธำรณวาทย์ และ อธิพัรณ ณนตรีพนงษ์

รักหลากหลายมิติ

จงวงกลมล้อมบอคำตอบที่ถูกต้อง...

ความรักของคุณคืออะไร?

- ก. อดเปรี้ยวไว้กินหวาน
- ข. รักไม่ใช่เช็คส์
- ค. เมตตาธรรมล้ำคุณโลก
- ง. ความรักคือการทำหน้าที่ของฮอร์โมน

ถ้าคำถามข้างต้นมีค่าเพียงคะแนนสอบ คนตอบอาจไม่ต้องใช้เวลาคิดนานนัก แต่หากคำถามข้างต้นไม่ใช่คะแนน แต่เป็น ‘วิถีชีวิต’ ของผู้เลือกล่ะ เห็นทีว่าจะต้องใช้เวลาพิจารณาตัวเลือกแต่ละข้อกันอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว

มาดูที่ข้อแรกกันก่อน

ก.อดเปรี้ยวไว้กินหวาน

ความรักแบบ ‘อดเปรี้ยวไว้กินหวาน’ เป็นความรักที่ต้องใช้เวลาบ่มเพาะให้ถึง ‘เวลาอันควร’ ก่อนถึงจะมีเช็ทส์ได้ เรื่องเวลาอันควรนี้ ระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช ส.ว.ขอนแก่น และประธานโครงการครอบครัวอบอุ่นและเป็นสุข ให้ความเห็นว่า เวลาอันควรคือเวลาที่เรียนจบปริญญาตรี และมีหน้าที่การงานแล้ว หากยังไม่ถึงเวลาดังกล่าวทั้งชายและหญิงก็ควรที่จะ ‘รักนวลสงวนตัว’

‘อยากให้มองว่าความรักเป็นสิ่งดีงาม นำทะเล้นนุ่มนวล เป็นความรู้สึกรอบอุ้มและปรารถนาดีต่อกัน ดังนั้นความรักแบบหนุ่มสาว จึงควรเริ่มจากความเป็นเพื่อน เพื่อใช้เวลาศึกษาดูใจ และคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จนเมื่อแน่ใจในความรักที่มอบให้กันแล้วจึงค่อยแต่งงาน มีครอบครัว มีลูก ลักษณะดังกล่าวจึงจะเรียกว่าความรัก เพราะความรักคือการรอคอย ต่างจากความใคร่ซึ่งสามารถเกิดได้ในเวลาข้ามคืน’

อย่างไรก็ตาม ยอมรับว่า เส้นแบ่งของความรักกับความใคร่นั้นอยู่ใกล้กันมาก ที่พอแนะนำได้คือให้ผู้หญิงฉลาดที่จะสังเกตผู้ชายที่เข้ามาใกล้ชิด ต้องดูว่าเขาเข้ามาใกล้ชิดเพื่ออะไร หากเข้ามาเพื่อหวังเรื่องเพศนั้นดูง่าย เพราะไม่นานผู้ชายคนนั้นก็จะเริ่มถูกเนื้อต้องตัว แต่ถ้าผู้ชายคนนั้นมีความรักอย่างบริสุทธิ์ใจที่จะมอบให้ผู้หญิง เขาจะคอยช่วยเหลือเกื้อกูล ไม่คิดฉวยโอกาส

ระเบียบรัตน์ยังเห็นว่า การมีความสัมพันธ์กับคนรักก่อนวัยอันควรนั้น ให้ความรักเปราะบางพร้อมที่จะแตกหัก เพราะเป็นวัยที่ยังรับผิดชอบตัวเองไม่ได้หากเกิดปัญหาตามมา เช่น ปัญหการตั้งครรภ์เมื่อไม่พร้อม อาจต้องเอาเด็กออกหรือคลอดแล้วทิ้ง กลายเป็นปัญหาสังคม ทั้งยังเป็นภาระลดคุณค่าในตัวเอง เพราะคงไม่มีผู้ชายคนใดอยากได้แม่ของลูกที่มีตาหมี ดังนั้นจึงอยากให้ผู้หญิงรักนวลสงวนตัวเพื่อยกระดับคุณค่าของตัวเอง

ไม่เพียงแต่ผู้หญิงเท่านั้นที่ระเบียบรัตน์เห็นว่าจำเป็นต้องรักษานวล ผู้ชายก็จำเป็นต้องรักษานวลสงวนตัวเช่นกัน เพราะเป็นการกระทำของสุภาพบุรุษที่ไม่คิดย้ายเพศแม่

นั่นเป็นความหมายของความรักแบบ ‘อดเปรี้ยวไว้กินหวาน’ ตามที่ระเบียบรัตน์ให้ไว้... แต่เอาเข้าจริงก็ยิ่งเห็นคนจำนวนหนึ่งเลือกที่จะ ‘กิน

ระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช
ส.ว.ขอนแก่น
และประธานโครงการครอบครัวอบอุ่นและเป็นสุข

เปรี้ยว’ ก่อนที่จะ ‘กินหวาน’ และบางครั้ง... ของเปรี้ยวก็ชวนให้ลิ้มลองเห็นแล้วน้ำลายสอจนยากที่จะอดใจเสียดด้วย ถ้าอย่างนั้นพิจารณาคำตอบข้อต่อไปดีกว่า

ข.รักไม่ใช่เช็ทส์

ที่ว่าความรักกับเช็ทส์เป็นคนละเรื่องเดียวกันก็เพราะมันไม่ได้เกี่ยวกันตั้งแต่แรก บางคนมีความรักแต่อาจไม่ยอมมีเช็ทส์ หรือบางคนอยากแค่ระบายความต้องการทางเพศออกมา โดยที่ไม่ต้องการมีความรักหรือสานต่อความสัมพันธ์กับใครก็ได้

ชลิตาภรณ์ ส่งสัมพันธ์ แห่งคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อธิบายว่า ตั้งแต่ศตวรรษที่ ๑๘-๑๙ เป็นต้นมา ถ้าพูดถึงความรักคนมักนึกถึงความรักแบบโรแมนติกและเชื่อมโยงโรแมนติก เช็ทส์ และความผูกพันทางสังคม (Social bonding) ซึ่งเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เข้าด้วยกัน เช่น ชายหญิงคู่หนึ่งเกิดความรัก (โรแมนติก) ทั้งคู่อาจมีความสัมพันธ์ทางเพศ (เช็ทส์) และแต่งงานสร้างครอบครัว (ความผูกพันทางสังคม)

ชลิตาภรณ์มองว่า การเชื่อมโยง ๓ เรื่องเข้าด้วยกันเป็นเรื่องอันตรายมาก เพราะทำให้คนคิดว่า หากผิดไปจากนี้ จะเป็นเรื่องไม่ปกติ ชีวิตจะไม่สมบูรณ์ เมื่อวิถีหรือประสบการณ์ของตัวเองไม่เป็นไปตามมายาคติ ทุกคนมักโทษตัวเองว่าบกพร่อง ตั้งคำถามว่าทำไมเราไม่เป็นเหมือนคนอื่น แต่ไม่เคยมีใครตั้งคำถามกับมายาคติ ไม่มีใครเคยสำรวจว่าสิ่งที่เราให้ความหมายนั้นเป็นเพียงมายาคติ

ความรักแบบหนุ่มสาว

ควรเริ่มจากความเป็นเพื่อน เพื่อศึกษาดูใจ จนเมื่อแน่ใจในความรักที่มอบให้กันแล้ว จึงค่อยแต่งงาน มีครอบครัว มีลูก เพราะความรักคือการรอคอย ต่างจากความใคร่ ซึ่งสามารถเกิดได้ในเวลาข้ามคืน

ชลิตาภรณ์ ส่งสัมพันธ์
อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อันที่จริง โรแมนติก เช็ทส์ และความผูกพันทางสังคมแยกออกจากกันได้ เห็นได้ว่าเวลาปฏิบัติก็แยกจากกัน แต่ทุกคนมักคาดหวังว่าต้องมาด้วยกัน บางคนอาจต้องการเพียงความเข้าใจและมีมิตรภาพ แต่ก็ถูกมายาคตินั้นผลักให้ต้องรับมาทั้งหมดคือ ต้องแต่งงาน ต้องมีเช็ทส์ และมีลูก

ต่อความเชื่อที่ว่า ผู้ชายมักมีเช็ทส์ก่อนค่อยเกิดความรัก ขณะที่ผู้หญิงต้องรักจึงจะมีเช็ทส์ ชลิตาภรณ์ ยืนยันว่า ไม่เป็นความจริง เรื่องพวกนี้ไม่มีสูตรตายตัว ขึ้นอยู่กับคนมากกว่า ไม่ว่าเพศไหนก็อาจเป็นอย่างนั้นหรือไม่ก็ได้ การที่เราไม่กรอบอย่างนี้ ทำให้ใครก็ตามที่ทำต่างไปจากกรอบดังกล่าว ถูกสังคมตำหนิ

ชลิตาภรณ์เสนอว่า การจะออกจากมายาคติชุดนี้ ต้องแยกเรื่องพวกนี้ออกจากกันได้ ต้องตั้งสติและตอบให้ได้ว่า เวลาที่เราต้องการอะไร

ความรักของบางคนอาจต้องการมีคู่ แต่ไม่ใช่ว่า ถ้าไม่ได้เข้าสู่สถาบันการแต่งงานแล้วชีวิตจะไร้ค่า บางคนอาจไม่ต้องการความสัมพันธ์แบบนั้น เขาอาจไม่ต้องการ โรแมนติกลิฟ อาจต้องการเพียงอยู่ในแวดวงเพื่อนฝูงก็ได้

ถ้าเรารักคนๆ หนึ่ง
แต่หากกลับไปรักอีกคนหนึ่ง
หากทำใจได้ว่านั่นคือ
ความสุขของเขา
และเพราะรักเขา
จึงปรารถนาให้เขามีความสุข
เมื่อคิดได้อย่างนี้ก็จะไม่ทุกข์

ธัมมบัณฑิตภิกษุณี หรือหลวงพี่
วัชรกรบธรรมศิลาภิกษุณี อ.น.ค.บ.ปฎน

ต้องหาสูตรที่เหมาะสมกับตัวเองเพราะไม่มีสูตรสำเร็จ
สำหรับคนทุกคน ต้องคิดว่าจะทำอย่างไรให้ตัวตน
(Self) อยู่ได้โดยไม่เป็นทุกข์เกินไป ความรักของ
บางคนอาจต้องการผูกพันกับใครบางคน หรือ
ต้องการมีคู่ แต่ไม่ใช่ว่าถ้าไม่ได้เข้าสู่สถาบันการ
แต่งงานแล้วชีวิตจะไร้ค่า บางคนอาจไม่ต้องการ
ความสัมพันธ์แบบนั้นเขาอาจไม่ต้องการโรแมนติก
ลิฟ อาจต้องการเพียงอยู่ในแวดวงเพื่อนฝูงก็ได้
คำถามสำหรับตัวเลือกนี้ก็คือ เราสามารถ
แยกรักออกจากเซ็กส์ได้เด็ดขาดจริงหรือ หาก
รู้สึกรักใคร่สักคนหนึ่ง เป็นไปได้มากน้อยเพียงใด
ที่เราจะไม่อยากสัมผัส ไม่อยากกอด ชลช หรือกลับ
กันคือ เป็นไปได้ไหมที่เราเพียงต้องการมีความ
สัมพันธ์ทางเพศ โดยมีต้องรัก!!!

ค.เมตตธรรมคำอุบลโลก

หากมองความรักตามนัยของพระพุทธศาสนา
จะได้คำตอบว่า ความรักคือความเมตตา เป็น
ความรักชนิดที่ไม่หวังสิ่งตอบแทน มีแต่ความ
ปรารถนาดีต่อกัน ธัมมบัณฑิต ภิกษุณี หรือหลวง
แม่ แห่งวัชรกรบธรรมศิลาภิกษุณี จ.นครปฐม บอก
ว่า ความรักแบบนี้จะทำให้คนสองคนอยู่ด้วยกัน
ได้อย่างมีความสุข เพราะมีแต่ความเอื้ออาทรต่อ
กัน แลกเปลี่ยนกันทั้งสุขและทุกข์

‘คำว่า ‘รัก’ ในทางโลก ว่ากันว่าแท้ที่จริงมา
จากคำว่า ‘ราคะ’ ในภาษาบาลี พอพูดสั้นเข้าก็กลายเป็น
คำว่า ‘รัก’ เพราะฉะนั้น รักแบบนี้จึงอยู่บนฐาน
ของราคะ เป็นความรักที่เกี่ยวข้องกับกามารมณ์
ความรักแบบนี้เป็นรักที่ต้องการครอบครอง
ปรารถนาที่จะอยู่ด้วยกัน เมื่อไม่ได้ดังหวังก็มีแต่
ทำให้ทุกข์ จะเห็นได้จากข่าวฆ่ากันตายเพราะ
ความหึงหวง หรือฆ่าตัวตายเพราะผิดหวังในรัก’
หลวงแม่ หรืออดีต ‘นัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์’

รองศาสตราจารย์แห่งคณะศิลปศาสตร์ มธ.เสนอ
ให้ยกระดับความรักเป็นความเมตตา คือรักโดย
ไม่หวังครอบครอง ปรารถนาดีต่อคนที่เรารัก เพื่อ
ตัวเขา ไม่ใช่เพื่อเรา เช่น ถ้าเรารักคนๆ หนึ่ง
แต่หากกลับไปรักอีกคนหนึ่ง หากทำใจได้ว่านั่น
คือความสุขของเขาและเพราะรักเขา จึงปรารถนา
ให้เขามีความสุข เมื่อคิดได้อย่างนี้จะไม่ทุกข์
แม้ว่าจะคู่เป็นรักในอุดมคติ แต่ก็เป็นเรื่องที่
ทำได้จริง หลวงแม่ยกตัวอย่างเรื่องของพระเจ้า
อชาตศัตรูกับพระเจ้าพิมพิสารให้ฟังว่าตอนพระเจ้า
อชาตศัตรูเกิด โจรได้ทำนายว่า ลูกจะฆ่าพ่อ ซึ่ง
ปกติพ่อจะต้องฆ่าลูกเพื่อป้องกันตัว แต่พระเจ้า
พิมพิสารกลับกล่าวว่า ถ้าลูกจะฆ่าพ่อก็เป็นเรื่อง
ของลูก แต่ถ้าพ่อจะฆ่าลูกเพียงเพราะโจรทำนาย
นั้นพ่อไม่ทำ

พระองค์เลี้ยงดูพระเจ้าอชาตศัตรูด้วยความ
รักมาตลอด ครั้นพระเจ้าอชาตศัตรูจะขึ้นครอง
บัลลังค์ แต่พระเจ้าพิมพิสารไม่ยอม พระเจ้า
อชาตศัตรูจึงสั่งจับพ่อตัวเองขังคุก ทรมานต่าง
ๆ นานา ถึงขนาดสั่งให้ทหารเอาเม็ดผานผ่าเท้าของ
พ่อออก เพื่อให้เดินจงกรมทำสมาธิไม่ได้

จนวันหนึ่งพระเจ้าอชาตศัตรูมีลูก ได้อุ้มลูก
ของตัวเอง จึงได้สติว่าความรักของพ่อที่มีต่อลูกนั้น
มหาศาล จึงรีบวิ่งไปที่คุก หวังจะขอขมาพ่อ
พระเจ้าพิมพิสารได้ยินเสียงฝีเท้า ก็นึกว่าลูกจะ
มาฆ่า พระองค์จึงกลับใจตายเพื่อไม่ให้ลูกต้องฆ่า
พ่ออันจะเป็นบาป เป็นอนันตริยกรรม จะไม่ได้
ไปสุตไปเกิด

นี่เป็นที่สุดของรัก เป็นรักที่ไม่มีเงื่อนไข ไม่
ว่าจะได้ความรักตอบแทนกลับมาหรือไม่

ฟังดูเป็นความรักที่ยิ่งใหญ่ แต่... ‘บุญชน’
ธรรมดาอย่างเรา จะปฏิบัติได้ไหม เป็นไปได้
แค่ไหนที่ความรักแบบนี้จะเกิดขึ้นกับคู่รักสักคู่

นักวิทยาศาสตร์

และนักจิตวิทยาบางกลุ่ม

เชื่อว่า 'รัก' จะเกิดขึ้นได้

ต้องอาศัยองค์ประกอบร่วมกัน

๓ ประการคือ แรงแกระตุ้นจาก

ฮอร์โมนเพศ กลิ่นเฉพาะตัว

และสัญชาตญาณความเป็นพ่อแม่

บ.ความรักคือการทำหน้าที่ของฮอร์โมน

อนุช อาภาภิรม อธิบายไว้ในหนังสือ 'เรื่องของความรัก' เอาไว้ว่า นักวิทยาศาสตร์และนักจิตวิทยาบางกลุ่มเชื่อว่า ความรักเกิดจากการทำหน้าที่ของฮอร์โมนในร่างกาย และว่า 'รัก' จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยองค์ประกอบร่วมกัน ๓ ประการคือ แรงแกระตุ้นจากฮอร์โมนเพศ กลิ่นเฉพาะตัว และสัญชาตญาณความเป็นพ่อแม่

เริ่มกันที่องค์ประกอบแรก คือฮอร์โมนเพศ นักวิทยาศาสตร์เห็นว่ามีมนุษย์พร้อมที่จะมีเพศสัมพันธ์ก็ต่อเมื่อฮอร์โมนเพศชายผลิตสเปิร์ม และฮอร์โมนเพศหญิงผลิตไข่และประจำเดือน นอกจากนี้จะทำหน้าที่ดังกล่าวแล้ว ฮอร์โมนเพศยังเป็นตัวกำหนดภาวะทางอารมณ์ เช่นผู้ชายก็จะเริ่มมองผู้หญิงด้วยความรู้สึกแปลกๆ ส่วนผู้หญิงก็เริ่มมองผู้ชายด้วยความรู้สึกตื่นเต้น แปลกใหม่ด้วยเช่นกัน

องค์ประกอบที่ ๒ คือกลิ่นเฉพาะตัว ซึ่งเป็นสารประกอบทางเคมีอย่างหนึ่งที่ร่างกายสร้างขึ้นและมีบทบาทสำคัญในการเลือกคู่ครองของมนุษย์ เชื่อกันว่าแต่ละคนจะมีกลิ่นเฉพาะตัวที่แตกต่างกัน หากกลิ่นเฉพาะตัวของคนใดสามารถเข้ากันได้ ก็มีโอกาสมากที่ทั้งคู่จะตกลงใจใช้ชีวิตร่วมกันและอยู่ด้วยกันยืดอก

มาถึงองค์ประกอบสุดท้ายคือสัญชาตญาณความเป็นพ่อแม่เป็นแม่ กล่าวง่ายๆ ว่า มนุษย์เป็นสัตว์ประเภทหนึ่งที่ต้องการสืบพันธุ์เพื่อการดำรงอยู่ของเผ่าพันธุ์ สัญชาตญาณดังกล่าวจึงทำให้มนุษย์ต้องจับคู่ และมีความสัมพันธ์กันเพื่อผลิตมนุษย์รุ่นต่อไป

ดังนั้น ความรักในทางวิทยาศาสตร์จึงต้องมีองค์ประกอบ ๓ ประการดังกล่าว เท่ากับว่าความรักเป็นเรื่องทางชีววิทยา ไม่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ความรู้สึก

แล้วถ้าเกิดต้องการมีเซ็กซ์ แต่ไม่ต้องการมีลูกละ จะเรียกว่าอะไร ใช้ความรักหรือไม่

ถ้าไม่เลือกข้อนี้แล้วจะเลือกข้อไหน ในเมื่อข้อนี้เป็นคำตอบข้อสุดท้ายที่มีให้เลือกแล้ว!!!

คงไม่แปลก ที่คำตอบของแต่ละคนจะแตกต่างกัน... ไม่ผิดถ้าจะมีคำตอบมากกว่าหนึ่ง... หรือหลายคนอาจมีความรักแบบที่ไม่อยู่ในตัวเลือกข้างต้นเลย...

แก้วน้ำ ๑ ใบ มีน้ำอยู่ครึ่งแก้ว บางคนมองว่าเหลือน้ำ 'แค่' ครึ่งแก้ว ขณะที่บางคนมองว่ามีน้ำ 'ตั้ง' ครึ่งแก้ว นับประสาอะไรกับความรักที่สัมพันธ์กับสิ่งมีชีวิตที่ซับซ้อนอย่างมนุษย์ ซึ่งแตกต่างกันตั้งแต่การเลี้ยงดู การศึกษา สิ่งแวดล้อม ตลอดจนค่านิยม

การกำหนดกรอบโดยไม่คำนึงถึงปัจจัยและความเหมาะสม จึงอาจทำให้ผู้ที่ถูกตีกรอบให้อยู่ในกฎ ต้องหมดทางเลือก

จะดีกว่าไหม ถ้าเปลี่ยนรูปแบบของการตอบคำถามข้อนี้เป็นแบบให้แต่ละคนได้นิยามความรักของตัวเอง ตลอดจนได้สำรวจว่าความรักที่เรา 'เลือก' ใครเป็นคนออกแบบ เราพอใจกับคำตอบนี้ไหม ถ้าไม่แล้วจะอย่างไร จะยอมตามกรอบไป หรือก้าวออกมา

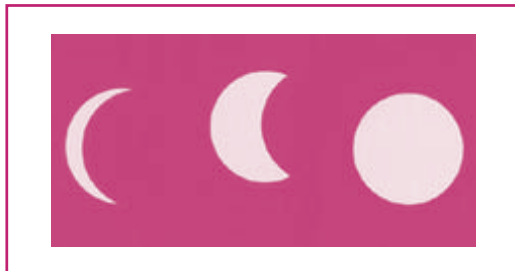
สุดท้ายไม่ว่าจะเลือกความรักแบบใด ก็ไม่ควรบังคับให้คนอื่นเลือกแบบเดียวกับเรา และคงต้องเคารพในการตัดสินใจของเขา

เพราะ...คำตอบของความรัก เป็นอันทัน

ข้อมูลอ้างอิง

www.doctorsan.com

อนุช อาภาภิรม, เรื่องขอบความรัก, สำนักพิมพ์สาขาร : กรู๊ปเทพฯ, ๒๕๕๔.

ทดสอบ ‘ทฤษฎีวิวัฒนาการ’ เพื่อเข้าใจ ‘เชิร์ช’ บอมมนุษย์

อเมริกาเป็นประเทศที่ได้รับการยอมรับว่า มีความก้าวหน้าในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

แต่คนอเมริกันส่วนใหญ่ยังเชื่อว่า ‘มนุษย์และสรรพสิ่งในโลกถูกสร้างโดยพระประสงค์ของพระเจ้า อย่าง ‘ทันทีทันใด’ ภายใน ๗ วัน’

ในขณะที่ยิวส่วนใหญ่กลับยอมรับว่า มนุษย์คือสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่มีวิวัฒนาการมา เช่นเดียวกับสัตว์อื่นๆ และบรรพบุรุษของเราเองก็คือเผ่าพันธุ์ของลิงที่มีวิวัฒนาการต่อเนื่องมายาวนาน...

ปมเงื่อนที่เกี่ยวเนื่องกับสองความเชื่ออันแตกต่างข้างต้น ก็คือทฤษฎี ‘วิวัฒนาการ’ อันเลื่องชื่อของชาร์ลส ดาร์วิน (Charles Darwin) นั่นเอง

ชาร์ลส ดาร์วินเป็นนักชีววิทยาชาวลอนดอน เขาใช้เวลาในการสังเกตและบันทึกธรรมชาติของสัตว์ จนกลายมาเป็น ‘ทฤษฎีวิวัฒนาการ’ ซึ่งได้ถูกตีพิมพ์และเผยแพร่ขึ้นในปี ค.ศ. ๑๘๕๙ และถูกนำมาใช้ในการอธิบายพฤติกรรมมนุษย์อย่างกว้างขวางในภายหลัง

หลักการสำคัญของทฤษฎีนี้มี ๓ ข้อ คือ **หลักการที่หนึ่ง** ชีวิตไม่ว่าจะเป็นพืชหรือ

สัตว์จะต้องทำการ ‘ผลิต’ ลูกหลาน และจะมีจำนวนหนึ่งที่ไม่รอดและตายไป ซึ่งสิ่งมีชีวิตที่ผสมมาจากตัวที่ต่างเพศกัน เมื่อลูกกำเนิดมาจะมีความหลากหลาย และมีการปรับตัวมากกว่าสิ่งมีชีวิตประเภทที่ไม่มีเพศ ที่ใช้การแบ่งตัวเพื่อขยายพันธุ์ เช่น แบคทีเรีย หรือโปรโตซัว

และในการผสมพันธุ์ของสัตว์มีเพศ เนื่องจากเพศเมียมีไข่ขนาดใหญ่ ขณะที่เพศผู้มักมีอสุจิขนาดเล็ก จึงต้องอาศัยอสุจิจำนวนมาก เพื่อที่จะถูกคัดสรรโดยเพศเมียที่หาตัวอสุจิที่แข็งแรงที่สุด

จึงเป็นข้อสังเกตเรื่องปรากฏการณ์ของเพศผู้ที่มีมักเป็นฝ่ายก้าวร้าว แข่งขัน ขณะที่เพศเมียมักต้องเป็นฝ่ายตั้งรับและคัดเลือกเพื่อหาพันธุ์ที่ดีที่สุดมาผสมกับไข่ของตน

สัตว์เพศผู้บางชนิด จึงหาวิธีการที่จะสร้างความดึงดูดใจทางเพศให้สัตว์เพศเมียมาผสมพันธุ์ด้วย เช่น นกยูงตัวผู้จะรำแพนหางอย่างสวยงามเพื่อล่อให้นกยูงตัวเมียเลือกที่จะไปผสมพันธุ์ด้วย

หลักการที่สอง สิ่งมีชีวิตในแต่ละเผ่าพันธุ์จะมี ‘ความหลากหลาย’ เป็นลักษณะเด่นที่เอื้อ

ต่อการอยู่รอด ความหลากหลายจะถูกคงไว้เพื่อถ่ายทอด ปรับตัว หรือ ‘กลายพันธุ์’ เพื่อให้เกิดรุ่นลูกหลานที่พัฒนาดีกว่า สืบต่อๆ กันในแต่ละรุ่นของสัตว์ในแต่ละสายพันธุ์

หลักการที่สาม ลักษณะทางกรรมพันธุ์ที่มาจาก การปรับตัวนี้ จะถ่ายทอดสู่ลูกหลานได้เพื่อจะได้เผ่าพันธุ์ใหม่ที่วิวัฒนาการกับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไปจากเดิม สิ่งมีชีวิตที่แข็งแรงที่สุดจึงจะอยู่รอดและสืบพันธุ์ต่อ

จึงเป็นที่มาของคำกล่าวที่ถูกถ่ายทอดต่อกันมาว่า ‘ชีวิต กำเนิดขึ้นมาจากความสำเร็จของความผิดพลาด’ ซึ่งอาจสันคลอนความเชื่อของชาวคริสต์เยนส่วนใหญ่ในอเมริกาที่ยอมรับว่า ‘พระเจ้าคือผู้กำหนดทุกสรรพสิ่ง ไม่มีใครอื่นจะเป็นผู้สามารถกำหนดชีวิตขึ้นได้’

คำถามท้าทายก็คือ หากมนุษย์ตัดสินใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ จะต้องเป็นไปเพื่อเหตุผลเดียวคือ ‘การสืบพันธุ์’ หรือไม่

เพราะในเมื่อยุคสมัยนี้ เป็นยุคสมัยของการพัฒนาเทคโนโลยีในการคุมกำเนิด? ✖

ผู้ใหญ่หัวแข็ง

ถึงชายพนอร์

ทำใจดี มีผู้ใหญ่หัวแข็งอยู่ในบ้านเมืองนี้มากเลย ผู้ใหญ่ประเภทที่สร้างความหนักใจให้เด็ก ๆ อย่างเรามาก ๆ ทั้งหัวโบราณ เต่าล้านปี ชอบคิดว่าโลกนี้มี 'ฉัน' เท่านั้นที่ทำได้ หรือรู้สึกว่าคุณอื่น เราเป็นใหญ่ประเภทนี้จึงอยากกำจัดก็บาปนะ เฮ้อออ...

ที่ถกถามนาย เพราะเห็นนายช่วยตอบคำถามให้ผู้ใหญ่เข้าใจหัวอกเด็ก ๆ มาแล้ว คราวนี้ลองช่วยเด็ก 'แนวอย่างเรา' ให้เข้าใจผู้ใหญ่บ้างละ

จาก แนนซี่ (ผู้กำลังอยากหนีจากโลกของผู้ใหญ่)

ชายพนอร์ (ผู้กำลังอยากหนีจากโลกของผู้ใหญ่เหมือนกัน แต่กลัวไม่มีเงินใช้) ตอบ แนนซี่

เรื่องนี้ไม่อยากมาก และไม่ง่ายมากครับ

โรงเรียนที่เรายู่ปัจจุบันก็มีผู้ใหญ่ประเภทนี้เยอะแยะมากมายเลย ส่วนใหญ่ก็คืออาจารย์นั่นแหละ ถ้าเป็นผู้ใหญ่ที่ชอบออกมามีความเห็นอะไรประหลาด ๆ หรือ (ขอโทษนะ) ปัญญาอ่อน ไม่พยายามเข้าใจเด็ก แบบนี้น่ารำคาญเฉยๆ

แต่ให้ตายเถอะ ซารา... (ไอ้ ไช้เลยจอร์จ) เราไม่มีความสามารถในการแสดงความไม่พอใจอะไรให้เขารู้เลยซักกะนิด ถ้ามีปฏิกิริยาที่ไม่ดีกับเขาสักแอะ ไม่ต้องคิดเลยว่าจะได้คะแนน ๔.๐๐ หรือว่า A โดนหักคะแนนเยอะแ่งๆ วันๆ เราทำได้เพียงคุยกับเพื่อนๆ ลับหลัง ไอ้โห ทรมานเสียนี้กระไร

ที่สาธยายมายืดยาวก็ไม่ใช่อะไร จะได้ให้หน้ากระดาษมันหมดเร็วๆ ไปต่อฉบับหน้า

...อ้าว ไม่ใช่ !

จะได้ให้คนที่ไม่เคยเจอความทรมานกับผู้ใหญ่แบบนี้มาก่อนได้เข้าใจ เผื่ออีก ๒ ชั่วโมง ข้างหน้าได้เจอเป็นครั้งแรก จะได้รับมือได้

วิธีแก้ปัญหาคือค่อนข้างจะได้ผล ซึ่งเราและเพื่อนๆ เคยใช้กันมาแล้ว คือ

สำหรับผู้ใหญ่แถวบ้านหรือในบ้านที่ชอบบ่นวาย เจ้ากั้เจ้าการสั่งนู่นสั่งนี่ รวมไปถึงบรรดาอาจารย์ที่เคารพรัก (รีเปล่า) เพราะ

ไม่รู้ว่าจะย้ายส่วนไหนของเราไปโดนต่อมอะไรของเขา (ไม่รู้จะมายุ่งอารายกะชีวิตตุนักหนา)

แนะนำว่าให้ห่างๆ ไว้ครับ ปล่อยเขาไปเถอะ ถ้าเราอธิบายอะไรแล้วไม่ฟัง ไม่ยอมรับ ไม่ทำความเข้าใจ ทำยังไงก็ไม่ได้หรอกครับ เหมือนพระพุทธรูปศาสนาที่เคยรำเรียนกันมาเมื่อครั้งยังอยู่ ป.๔ ว่าด้วยบัวสีเหล่า พระพุทธเจ้าท่านยังไม่สอนบัวได้น้ำ ที่บอกอะไรไปแล้วไม่ฟังเลยครับ

ปล่อยไปๆ ไม่ต้องไปยุ่งกับเขา หากเก็บเอาความคิด เราจะหงุดหงิดเปล่าๆ

แต่ถ้าผู้ใหญ่คนไหนรับฟังได้ พยายามเข้าใจ เราก็อธิบายให้เขาฟังว่า เออ! ไอ้ที่เราทำเนี่ย เพราะเป็นแบบนี้ บางทีวิธีของเขาที่ตีนะที่มาแนะนำ (สั่ง) เราเนี่ย แต่เราอยากใช้วิธีนี้แบบเรามากกว่า ปรับความเข้าใจกัน

บางที ผู้ใหญ่มีมุมมองแบบผู้ใหญ่ คำเนึงถึงผลประโยชน์และการลงทุนมากไป จนลืมนึกถึงการใช้เวลาในวัยเด็กให้คุ้มค่า เช่น การตั้งใจเรียน แล้วไปเรียนพิเศษ จากนั้นก็อ่านหนังสือ และตีหนังสือ มันก็ตี และตีมากๆ ด้วย

แม้วัยรุ่นและวัยเด็ก จะเสียเวลาในการวิ่งเล่นกับเพื่อน เล่นกีฬา พุดคุยไปเที่ยวบ้าง มันอาจจะไม่ทำให้ได้คะแนนดี แต่ที่เราก็ได้เรียนรู้ที่จะใช้ชีวิตอย่างมีความสุข

บางที ผู้ใหญ่อาจจะลืมนี่ไปก็ได้ ก็คุยกันให้เขาจำได้หน่อยละกัน แต่ผู้ใหญ่บางคนเขาก็ชอบมายุ่งเฉยๆ (แบบนั้นก็...พยายามห่างๆ ไว้ละกัน) สำหรับอาจารย์ในโรงเรียน มีอีกวิธีเพิ่มขึ้นมา คือ การไปคุยกับอาจารย์คนที่เราคิดว่าเขาเข้าใจเราดี และปรึกษาว่าจะทำยังไงดี

เพราะสุดท้ายแล้ว คนที่จะมองความคิดของผู้ใหญ่ออก ก็คือ ผู้ใหญ่ด้วยกันแหละครับ ✖

จะตรวจเลือด...ได้มั๊ย

ก่อนปีใหม่ไม่กี่วัน คุณพยาบาลโรงพยาบาลแห่งหนึ่งที่อีสาน โทรศัพท์เล่าให้ฟังว่า มีครูพาเด็กนักเรียนมาตรวจเลือด เพราะว่ามีแม่ของเด็กเสียชีวิตจากเอดส์ เด็กอยู่กับยายแก่ๆ ครูบอกว่า ถ้ารู้ว่าเด็กติดเชื้อ จะได้หาทางดูแลรักษา

คุณพยาบาลจึงแจ้งกับครูไปว่า การตรวจเลือดของเด็กนั้น ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ปกครองก่อน ซึ่งในกรณีนี้ก็คือคุณยายที่ดูแลเลี้ยงดูคุณหนูคนนี้

ไม่ใช่คุณครู

วันถัดไป คุณครูก็พาทั้งยายทั้งหลานมาที่โรงพยาบาล แจ้งความประสงค์ว่าจะตรวจเลือด เธอจึงขอพูดคุยกับคุณยายเป็นการส่วนตัว

คุณยายเล่าว่า จริงๆ ไม่ได้อยากจะตรวจอะไร หลานจะติดเชื้อหรือไม่ติด ก็เลี้ยงกันไป และกลัวว่า ถ้าตรวจเลือดแล้วพบว่าติดเชื้อ หลานจะถูกรังเกียจ แต่คุณครูไปหาที่บ้าน พยายามชักจูงด้วยเหตุผลสารพัด และบอกว่าจะพามาโรงพยาบาลเอง ด้วยความเกรงใจว่าเป็นคุณครูของหลาน จึงจำใจมาด้วย

สุดท้ายคุณพยาบาล และคุณยายนั่งทำความเข้าใจกัน วันหลังคุณยายก็พาหลานมาตรวจเอง ซึ่งก็ไม่พบเชื้อ

เรื่องครูพยายามจะให้ตรวจเลือดเด็กเกิดขึ้นเป็นประจำทั้งเจอด้วยตัวเอง และมีคนเล่าให้ฟัง

ครูหลายคนพยายามบอกด้วยซ้ำว่า ครูน่าจะมีสิทธิรู้ผลเลือดเด็ก เพราะครูต้องใกล้ชิดนักเรียน ต้องปฐมพยาบาล ต้องคอยระวังเรื่องเด็กจะเล่นกันถึงขั้น 'เลือดตกยางออก'... สารพัดจะอธิบาย

วงการแพทย์ก็เคยเถียงกัน สมัยรักษาผู้ป่วยเอดส์ใหม่ๆ ว่า ต้องรู้ผลเลือดของคนไข้ใหม่ เหตุผลก็คือ จะได้ระมัดระวังตนเอง สุดท้ายก็ได้ขอยุติว่า ให้คิดว่าคนไข้ทุกคนติดเอชไอวี ต้องปฏิบัติเหมือนกันหมด ไม่ว่าจะรู้ผลเลือดหรือไม่ก็ตาม

เรื่อง 'สิทธิ' ต้องมีความเข้าใจเป็นพื้นฐาน เพราะพูดกันแต่เรื่องสิทธิ ก็จะมีสิทธิของเธอ สิทธิของมัน แล้วจะพูดกันไม่รู้เรื่อง เพราะพูดอยู่บนสิทธิของ 'ตนเอง'

การที่ผู้ใหญ่อยากรู้ผลเลือดเด็ก คิดว่ามีสองเหตุผลใหญ่ๆ คือ จะได้ระวังหรือหลีกเลี่ยงเพราะกังวลเรื่องการติดต่อ

อีกเหตุผลก็คือ ถ้ารู้ว่าติดเชื้อ จะได้หาทางรักษากัน

บอกได้เลยว่า ไม่มีทางจะติดเชื้อจากการใช้ชีวิตร่วมกัน ทั้งเด็กกับเด็ก หรือเด็กกับครู จะกัดกัน ตีกัน ทำแผล อะไรก็ตามเถาะ ทั้งทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ยังไม่เคยพบคนที่ได้รับเชื้อจากการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกันเลยแม้แต่คนเดียวในโลก ไม่ว่าจะเด็กหรือผู้ใหญ่

ถ้าเราต้องการรู้ผลเลือดเด็ก เพราะว่ามีแม่เด็กติดเชื้อ และเราก็ 'กลัวติด' เราก็ต้องรู้ผลเลือดของแม่เด็กทั้งโรงเรียนด้วย ซึ่งอาจจะต้องรวมถึงแม่ของเด็กข้างบ้าน ต้องรู้ผลเลือดของครูทั้งโรงเรียนและอาจรวมถึงผู้บริหารของโรงเรียน เพราะคนเหล่านี้ คือกลุ่มคนที่เราต้อง 'ปฏิสัมพันธ์' กันในชีวิตประจำวัน

การตรวจเลือดเด็ก เด็กต้องเป็นผู้ตัดสินใจด้วยตนเอง แต่ถ้าเด็กยังไม่สามารถตัดสินใจเองได้ ผู้ปกครองก็ตัดสินใจให้ได้ บนพื้นฐานเพื่อการรักษาสุขภาพในเชิงการแพทย์ อันเป็นประโยชน์ต่อเด็ก ไม่ใช่เพื่อตอบสนองความต้องการอยากรู้ของผู้ใหญ่

และผลเลือดของเด็กต้องเป็นความลับ ไม่ใช่เรื่องต้องรู้ เพราะอยากรู้... เพราะบางทีการรู้... จะนำไปสู่ความไม่รู้

คือไม่รู้จะทำยังไงดี... ถ้ารู้ว่า ลูกศิษย์เราติดเชื้อ ?!?

สาวรุ่นห่อมี ‘กิ๊ก’ กับทหารที่ลอบไปดับไฟใต้

จากสถานการณ์การก่อความไม่สงบใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ตั้งแต่ต้นปี ๒๕๔๗ เป็นต้นมา ส่งผลให้เกิดความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและส่วนราชการเป็นอย่างมาก จนภาครัฐต้องส่งกำลังทหารนับร้อยนับพันนายจากภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศ หมุนเวียนเข้าไปช่วยปฏิบัติหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยแก่ประชาชนและส่วนราชการต่างๆ

ตามหมู่บ้าน ตามชุมชน มีเจ้าหน้าที่ทหาร จัดชุดดูแลความปลอดภัยเข้าไปลาดตระเวน หรือเข้าไปจัดตั้งฐานปฏิบัติการเพื่อเฝ้าระวังไม่ให้กลุ่มผู้ก่อความไม่สงบ ก่อเหตุร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

จนถึงวันนี้ ได้เกิดค่านิยมใหม่ในหมู่วัยรุ่นหญิงของ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ ค่านิยมการมีกิ๊ก หรือมีแฟนเป็นทหาร (เกณฑ์) ไม่ว่าจะ เป็นในหมู่นักเรียน นักศึกษา หรือสาวชาวบ้าน ไม่ยกเว้นว่าจะเป็นสาวชาวพุทธหรือมุสลิม

แรกเริ่มของความสัมพันธ์นี้ส่วนใหญ่ เริ่มต้นจากการที่บรรดาทหารหาญมาติดพัน มาเกี่ยวพา หากฝ่ายหญิงพึงใจก็ตกลงเป็นแฟนกัน

วัยรุ่นหญิงบางรายตกลงเป็นแฟนกับทหาร เพียงเพราะต้องการการยอมรับจากเพื่อนในกลุ่ม ไม่อยากให้ตนน้อยหน้าเพื่อนฝูง

วัยรุ่นบางกลุ่มจะแข่งขันกันว่า ใครได้เบอร์

โทรศัพท์ของทหารมากกว่ากัน หรือมีทหารให้คองมากกว่ากัน

คู่รัก (ทหาร) บางคู่ อาจมีแค่ความสัมพันธ์ทางใจ แต่อีกหลายต่อหลายคู่มีความสัมพันธ์ทางกาย โดยส่วนใหญ่ฝ่ายหญิงจะได้รับการบอกกล่าวจากบรรดาทหารที่เป็นคู่รักว่ายังเป็น ‘โสด’ และพร้อมจะมาสู่ขอเมื่อปลดประจำการ

‘หนุ่มมั่นใจว่าพี่เขารักหนูจริง พี่เขาบอกว่าปลดเกณฑ์แล้วจะมาสู่ขอ’ คือคำบอกเล่าจากวัยรุ่นหญิงหลายๆ ราย

วัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่จะใช้เวลาช่วงหลังเลิกเรียนหรือวันหยุดในการไปพบปะกับบรรดาเหล่าทหาร ซึ่งประจำอยู่ตามฐานปฏิบัติการใกล้ๆ หมู่บ้าน

ในการคบหากันนั้น บางรายอาจได้รับเงินค่าขนมจาก ‘พี่ๆ’ ครึ่งละ ๑๐๐-๒๐๐ บาท หรือมากกว่านั้น ขึ้นอยู่กับฐานะทางการเงินของคู่รัก บางราย ‘พี่ๆ’ ก็ซื้อโทรศัพท์มือถือให้ใช้

คู่รักหลายคู่มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้อุปกรณ์ ไม่ว่าจะเป็นการป้องกันเอดส์ หรือการตั้งครรภ์

บางคู่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการป้องกันเอดส์และการตั้งครรภ์ บางรายไม่กล้าไปซื้อหาอุปกรณ์ในการป้องกัน และอีกหลายรายเข้าใจผิดว่า การใช้ถุงยางอนามัยแสดงถึงความไม่เชื่อใจกันและกัน

**วัยรุ่นหญิงบอบช้ำ
ตกลงเป็นแฟนกับทหาร
เพียงเพราะต้องการ
การยอมรับจากเพื่อนในกลุ่ม
ไม่อยากให้ตนน้อยหน้าเพื่อนฝูง**

จากเหตุผลต่างๆ เหล่านี้ ส่งผลให้วัยรุ่นหญิงหลายรายประสบปัญหาการตั้งครรภ์ทั้งที่ยังไม่มีความพร้อม และท้ายที่สุดก็ต้อง ‘ทำแท้ง’ โดยการซื้อ ‘ยาขับประจำเดือน’ มากินบ้าง ใช้บริการคลินิกทำแท้งเถื่อนบ้าง

วัยรุ่นอีกหลายรายต้องพบกับความผิดหวัง เมื่อคู่รักได้รับการโยกย้ายกลับภูมิลำเนา หรือปลดประจำการแล้ว ก็หายเงียบไป

เหล่านี้คือเหตุการณ์ในซอกหลืบของสังคม ๓ จังหวัดชายแดนใต้ อันเป็นผลพวงมาจากสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่

ซึ่งคนส่วนใหญ่ในสังคม ยังไม่มีโอกาสได้รับรู้

เอ้ออ้าวอย่าง

หนุ่มเมืองราด

ปวดอริบ ๆ นะ

ในการอบรมเรื่องเพศให้กับแกนนำกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวี แกนนำหญิงคนหนึ่งถามว่า จริงหรือไม่ ถ้าอวัยวะเพศชายแข็งตัวนานๆ แล้วไม่ได้หลั่งน้ำอสุจิ จะทำให้เกิดอาการ ‘ปวดไข่’ เพราะแฟนชอบบอกร่างนี้...

ผู้เข้าร่วมการอบรมส่วนใหญ่ก็บอกว่าไม่จริง แต่ก็มี ๒-๓ คนยืนยันว่าจริง...

ผู้เข้าร่วมฯ : จริง ผมเป็นอย่างนี้จริงๆ ปวดเหมือนจุกๆ จากไข่แน่นขึ้นมารบริเวณท้องน้อยทันทีเลย

วิทยากร : แล้วตอนระหว่างร่วมเพศปวดไข่ไหม

ผู้เข้าร่วมฯ : อ้อ ไม่ปวดหรอกตอนนั้น มันจะปวดตอนที่แฟนไม่ยอมให้ร่วมเพศ มันปวดจริงๆ นะ

วิทยากร : แล้วเราทำยังไงต่อกับอาการที่ปวด

ผู้เข้าร่วมฯ : ยังไงๆ ก็ต้องหว่านล้อมคือเออให้ได้ ไม่งั้นก็ต้องให้ใช้มือช่วยแหละ ไม่งั้นมันปวดจริงๆ

วิทยากร : เออแหละ พอแฟนยอมให้ร่วมเพศได้ ระหว่างร่วมยังมีอาการปวดอยู่มัย

ผู้เข้าร่วมฯ : คนนี้หนึ่งเจ็บ คิดอยู่พักใหญ่ เหมือนทบทวน ‘ความปวด’ ในอดีต

ผู้เข้าร่วมฯ : เออ ก็แปลกเหมือนกันนะ พอแฟนยอมอนุญาตให้ร่วมเพศได้ ทำไมมันหายปวดหายจุกทันทีเลย สงสัยแล้วละพี่ ว่าตอนนั้นมันจะไม่ไข่ปวดไข่แล้วแหละ คงปวดใจมากกว่า ปวดไข่กับปวดใจนี่ อาการมันคล้ายกันจังเลยนะพี่ แยกไม่ค่อยออก

ว่าด้วยความเบี่ยงเบน...

ถาม : ออกหักจากผู้ชาย แล้วมาชอบผู้หญิงด้วยกัน หนูเบี่ยงเบนไหมคะ
จาก คนที่กำลังสับสน

ตอบ : หนู 'เบี่ยงเบน' จากมาตรฐานที่สังคมกำหนด' แน่แน่นอนครับ แต่ไม่ได้หมายความว่าหนูไม่ 'ปรกติ' ความ 'ปรกติ' ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศนั้น ไม่ใช่เรื่อง 'ธรรมชาติ' แต่เป็นเรื่องของการกำหนด 'บทบาท' และ 'ความคาดหวัง' ในความสัมพันธ์ระหว่าง 'เพศ' หมายความว่า สิ่งที่เราารู้สึกว่าเป็นธรรมชาตินั้น แม้ว่าจะเป็นอย่างที่เห็น และจับต้องได้ แต่ อารมณ์ ความคาดหวัง และบทบาทต่างๆ ที่เรามีสติถึงที่เราเห็นว่าเป็นธรรมชาตินั้น เป็นเรื่องที่ตั้งค้กำหนด มีนักคิดท่านหนึ่งเคยกล่าวไว้ว่า ผู้หญิงนั้นไม่ได้ 'เกิดมาเป็นผู้หญิง' (เหมือนสุภาพสตรีที่เรามักจะชอบพูดกันว่า 'เกิดเป็นหญิง แท้จริงแสนลำบาก') แต่เรา 'กลายเป็นผู้หญิง' ต่างหาก ลองนึกดูดีๆ เราเกิดขึ้นมาในการกำหนดเพศที่มีมาล่วงหน้าแล้ว อาทิ การระบุเพศในใบสูติบัตร การระบุเพศในทะเบียนบ้าน ทำให้เรา 'กลายเป็น' มากกว่า 'เกิดเป็น' หรือจะให้ชัดก็คือ เรา 'เป็น' หญิง มากกว่า 'เกิด' เป็น และในขณะที่เดียวกัน ตราบเท่าที่เรายังดำเนินชีวิตตามที่ถูกกำหนด และคาดหวัง เราก็ยังทำให้บทบาทของเพศต่างๆ นั้นดำเนินต่อไป หมายความว่า เราอาจจะสามารถเปลี่ยนแปลงเรื่องเหล่านี้ได้ด้วย โดยที่เราอาจจะไม่รู้ตัวก็ได้... พอๆ กับที่เราไม่รู้ตัวว่า เราทำให้เรื่องเหล่านี้ดำเนินต่อไป

วกกลับมาเรื่องการชอบผู้หญิงด้วยกัน ถ้าเราไม่สนใจเรื่องของ 'ความเบี่ยงเบน' ละ? และขณะเดียวกัน เราก็ไม่สนใจว่าการชอบผู้หญิงด้วยกันนั้น จะต้องหมายถึงเรื่องของการร่วมเพศละ บางที ความรัก ความสัมพันธ์ระหว่างกันของมนุษย์ อาจจะมีเรื่องอื่นๆ ที่น่าสนใจ ซึ่งเราต้องค้นหาต่อไป

การคบกับผู้ชายที่ผ่านมาของหนู อาจจะไม่สามารถเติมเต็มบางสิ่งบางอย่างที่หนูต้องการก็ได้ และความจริงหนูอาจจะไม่ได้คบกับผู้หญิงก็ได้ แต่หนูกำลังคบกับ 'บางสิ่งบางอย่าง' ที่มากกว่าเรื่องเพศ อาทิ ความสบายใจ มิตรภาพ หรือความผูกพัน

อย่าเพิ่งไปกังวลถึงความเบี่ยงเบน แต่สนใจคุณภาพของความสัมพันธ์ที่หนูมีอย่างลึกซึ้งซึ่งน่าจะดีกว่านะ

ใครได้/ใครเสียในวันวาเลนไทน์

ถาม : เขาว่า วาเลนไทน์คนจะเสียตัว น้าว่าใครได้/ใครเสียคะ?
จาก กุหลาบสีแดง

ตอบ : ใครได้ใครเสีย น้าไม่รู้หรอก... รู้แต่น้าไม่ได้... (ฮือๆๆๆๆ)

ว่าแต่ใครจะได้ ใครจะเสีย ให้ระวังบรรดา 'นักวิจัย' ที่ชอบทำวิจัยแบบถ้ามอง ในนามของการ 'เผื่อระวัง' ทางเพศก็แล้วกัน พวกนี้จะออกมาโวยวายเอาไว้ตลอดในทุกช่วงเทศกาล

จะว่าไปแล้วนักวิจัยเหล่านี้ ไม่สามารถอธิบายได้เลยว่า ตกลงคนเราจะมึเพศสัมพันธ์กันได้เมื่อไหร่ หรือว่าความจริงแล้ว เขาต้องการบอกแค่เพียงว่า พฤติกรรมทางเพศที่พึงปรารถนาจะมีขึ้นได้เมื่อไหร่ แล้วถ้ามันมีช่องว่างระหว่างพฤติกรรมทางเพศที่แท้จริง กับพฤติกรรมทางเพศที่สังคมคาดหวัง มันจะต้องแก้ตรงไหน อย่างไร และใครจะต้องรับผิดชอบ

เองดีกว่า... เรื่องที่น่าสนใจต่อคำถามของหนูที่ว่าด้วยเรื่อง 'เสียตัว' นั้นก็คือ การเสียตัวนั้นมันสะท้อนถึงความสัมพันธ์ที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ คือฝ่ายหนึ่ง 'ยอม' อีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งที่ความรักและความสัมพันธ์มันน่าจะมาจากความเท่าเทียมซะมากกว่าเสียตัว

การเสียตัวจึงไม่ควรจะเกิดขึ้นเลยในทุกๆ วัน แต่สิ่งที่น่าจะเกิดก็คือ การได้กันอย่างเท่าทันและรับผิดชอบ ทั้งต่อตนเอง และต่อคนที่เรารักและเป็นห่วงเรา โดยเฉพาะคนที่เขาหาเลี้ยงเรา และเลี้ยงดูเรา (จะเห็นว่าไม่มีข่าวสาวโรงงานเสียตัวในวันวาเลนไทน์ มีแต่ข่าวนักศึกษา ทั้งๆ ที่อยู่ๆเท่ากัน)

อกหักอยากหายไวๆ

ถาม : หน่าทำไมเวลาอกหัก ทำใจให้หายเจ็บไวๆ

จาก *คนอกหักซ้ำซาก*

ตอบ : คนที่เจ็บคือเรา เหมือนกับมีดมันหล่นอยู่ เราก็หยิบมาแทงตัวเราทุกวัน

อยากหายเจ็บไวๆ ก็อย่าหยิบมีดขึ้นมาแทงตัวเองบ่อยๆ

เรียนรู้จากสิ่งที่เกิดขึ้น ถามให้แน่ใจก่อนว่า เรารู้จักตัวเองมากขึ้นไหม และจะอยู่กับตัวเองอย่างไร

บางครั้งเรานึกว่าจะหายเจ็บได้ด้วยสิ่งทดแทน ทั้งที่บางทีนอกจากไม่ใช่แล้ว เผลอแปรป๋าย อาจจะมีมีดหล่นอยู่อีกหลายอัน

แล้วที่ปักอยู่ที่เรา ก็มีอีกหลายอัน

ผู้ชายไปไหนหมด?

ถาม : ผู้ชายไปไหนหมด รักใครที่ไร เป็นเกย์ทุกที?

จาก *คนที่เกย์ดาร์ ไม่ทำงาน*

ตอบ : ผมชอบคำถามนี้ เพราะมันสะท้อนให้เห็นว่าคุณรัก 'เพศชาย' และ 'ความเป็นผู้ชาย' (ไม่ใช่คำทะเล่ึ่งๆ ของ 'ความเป็นชาย') มากกว่าคู่รักหรือคนรักของคุณ

คุณไปหลงกับ 'บทบาท' และ การแสดงออกของความเป็นผู้ชายมากไปหรือเปล่า

เคยได้ยินคำว่า 'เกย์แมน' ไหม?

เคยได้ยินใหม่ว่า นางสาวไทย หรือนางเอกหนัง หรือนางแบบจำนวนไม่น้อย มักจะบอกว่าตนเองนั้นไม่เคยเป็นผู้หญิงแบบผู้หญิงจริงๆ แต่มีแววมองไปเห็น แล้ว 'นำมาฝึก'

นั่นหมายความว่า เรากำลังอยู่ในสังคมที่เรื่องเกย์เหล่านี้ มันถูกปรุงแต่งมากขึ้นเรื่อยๆ และความสมบูรณ์เปอร์เฟกต์มันเป็นเรื่องที่ถูกสร้างขึ้น

ในขณะที่เดียวกัน เกย์จำนวนมาก ก็ไม่อยากจะเปิดเผยว่าเขาเป็นเกย์ ดังนั้น เขาจึงต้องแสดงออกถึงบทบาทของความเป็นผู้ชาย... มากขนาดคนที่รักแต่ความเป็นผู้ชายมากกว่าตัวตนจริงๆ ของเขา ก็อาจจะหลงรักคนเหล่านี้

หรือไม่แน่ คุณอาจจะต้องยอมรับเลยว่า คุณชอบนิสัยและความเป็นตัวตนของเขา แล้วก็รับซะว่า ถ้ายังติดอยู่กับเปลือกมาก คุณก็จะเจอแบบนี้ไปตลอด

เออ! คำอย่าง

หนูเงี้ยว

เด็กมันดิ้อริบๆ

ครูผู้สอนคนหนึ่งได้กล่าวกับวิทยากรหลัก (เอ็มที) ที่ไปทำการโค้ชอย่างปลื้มใจมากๆ

ครู : พี่ชอบมาก...มากเลยการทำกิจกรรมอย่างเนี้ย เห็นเลยว่าเด็กมันได้จริงๆ

เอ็มที : อาจารย์สังเกตยังไงถึงรู้ว่าเด็กได้

ครู : ก็วันนั้นพี่เอากิจกรรม 'เมื่อคนแซว' ไปสอนเด็ก ป. ๖ เด็กมันก็ทำกิจกรรม แล้วเด็กมันก็คิดได้เอง พี่ได้ยินกะหูเลย

เอ็มที : เด็กเค้าพูดอะไรกันหรือ

ครู : คือปกติมันมีเด็กนักเรียนชายคนหนึ่ง ฟันมันเหยินออกมามาก เพื่อนมันก็ชอบล้อว่า 'ไอ้เหยิน' มันก็น้อยใจมาตลอด แต่วันนั้นพอทำกิจกรรมเมื่อคนแซวเสร็จ ได้ยินเลย เพื่อนมันเดินมาหาแล้วก็พูดว่า 'เฮ้ย กูขอโทษนะที่ล้อมึงว่าไอ้เหยิน'

วิทยากรหลัก : (น้ำเสียงตื่นเต้น) จริงหรือ ดีจังเลย แล้วเด็กคนนั้นเค้าตอบเพื่อนที่มาขอโทษเค้ายังไงละ

ครู : เค้าก็ตอบว่า (ทำเสียงซึ้งๆ) 'เออ ไม่เป็นไร ก็จริงของมึง เพราะฟันกูก็เหยินจริงๆ นั่นแหละ'

‘หลังจากที่สอนเพศศึกษาไปแล้ว ๒ ครั้ง เห็น
ได้เลยว่าพฤติกรรมของเด็กเปลี่ยนไป ดูบาลบบลบ
ไม่วุ่นวายเหมือนก่อน เพราะเขารู้แล้วว่าเรื่อง
เพศเป็นเรื่องปกติ เขาสามารถเรียนรู้ได้จาก
โรงเรียน จากครูที่สอน ไม่ต้องแสวงหาจากที่อื่น’

สุชาติ สมนุญสิน

โรงเรียนบ้านราษีหมอก ราชบุรี

เอ้อ...อย่าง

หนุ่มเมืองราด

เพื่อน...ผมเอง

ในการอบรมเรื่องเอดส์ครั้งหนึ่ง ระหว่างที่ท่านประธาน ในพิธีนั่งกับวิทยากร รอฟังการกล่าวรายงาน...

ประธาน : (กระซิบ) ผมอยากถามอะไรหน่อย คาใจมานาน คือผมไปที่หนึ่งมา แล้วมีคนมาออรัลเช็กส์
ให้ผม มันจะทำให้ผมติดเอดส์ได้ไหม ผมเครียดมาหลายเดือนแล้วเนี่ย

วิทยากร : อ้อ การถูกทำออรัลเช็กส์ ไม่มีโอกาสเสี่ยงหรือครับ เพราะว่า....(อธิบาย)

ท่านประธานพยักหน้าหงึกหงัก แล้วก็ยิ้มพร้อมกับถอนหายใจอย่างโล่งอก

ประธาน : ขอขอบคุณมาก ฟังแล้วสบายใจขึ้นมากเลย

หลังจากนั้นท่านประธานก็ขึ้นไปกล่าวเปิดการอบรม...

ประธาน : “เอดส์เป็นเรื่องที่ใกล้ตัวเรามาก ผมจะยกตัวอย่างให้ฟังเรื่องหนึ่ง เป็นเรื่องจริงๆ ครั้งหนึ่ง
เพื่อนของผมเอง ไปถูกทำออรัลเช็กส์มา แล้วเครียดมาก...”

ชักว่าเป็นแล้ว...

เรื่องเล่าจากครูผู้สอนเพศศึกษาว่า วันหนึ่งนักเรียนชายชั้น ป. ๖ มาเล่าให้ฟัง

เด็ก ป.๖ : ครูครับ ไอ้...เด็กชั้น ป.๔ มันมาบอกผมว่า มันชักว่าเป็นแล้วแหละครู

ครู : แล้วเธอว่าไง

เด็ก ป.๖ : ผมไม่เชื่อมันหรือ ผมโตกว่ามันยังทำไม่เป็นเลย ก็เลยบอกว่า ไอ้ซี! ไม่เชื่อหรือ มันก็
บอกว่าไม่ได้โม้ เดี่ยวจะทำให้ดู

ครู : (น้ำเสียงตื่นเต้น) เหรอ... แล้วเขาทำให้เธอดูจริงหรือเปล่า

เด็ก ป.๖ : ทำ มันชวนผมไปห้องน้ำ แล้วมันก็ถอดกางเกง มันก็เอามือกำเจี๊ยมัน ดึงไปดึงมา
ใหญ่เลย

ครู : แล้วเป็นไงต่อ

เด็ก ป.๖ : มันทำไปชักพัก โหครู เยี่ยว่ามันพุ่งออกมาละอะหมดเลย แล้วมันก็บอกว่า เห็นมั๊ย กูชักว่า
เป็นแล้ว

อาชีพนี้ ขอแนะนำ

ช่วงเวลาที่ว่างเว้นจากการสอนหนังสือ คุณครูหลายคนคงรู้สึกเหน็ดเหนื่อยและอยากพักผ่อน แต่ถ้าหากยังมีกำลังหลงเหลือ มีอีกหนึ่งอาชีพที่สามารถสร้างสีสันให้กับตัวเอง เพียงแต่ต้องอาศัยการเตรียมตัวอยู่หลังไมค์ ว่าวันนี้เราจะคุยอะไร จะมีลูกเล่นลูกฮาอย่างไร เพื่อให้แฟนรายการไม่ห悶คลื่นไปที่อื่น ไซ้แล้ว... อาชีพนี้ก็คือ นักจัดรายการวิทยุ หรือที่เราเรียกกันว่า ดีเจ ย่อมาจากภาษาอังกฤษว่า Disc Jockey

ครั้งนี้ได้มีโอกาสเจอะเจอคุณครูในโครงการก้าวอย่างฯ ที่เป็นนักจัดรายการวิทยุ และเป็นรายการที่มีผู้ฟังติดอันดับหนึ่งในสามของอุตรธานีเสียด้วย

อาชีพแบบนี้จะมีที่มาที่ไปอย่างไร เพื่อว่าจะได้เป็นช่องทางให้คุณครูของเราได้เป็นอาชีพเสริม และเป็นอีกช่องทางที่สามารถพูดคุยเรื่องเพศได้อีกด้วย คงต้องคุยกับ **คุณครูกษิตินาถ อุ่นทานนท์** หรือ **ครูโย** จาก **วิทยาลัยสารพัดช่างอุตรธานี** หรือที่รู้จักกันในชื่อ **'บ่าวโยอารมณ์ดี'** ผู้จัดรายการ **'เจ้านิวหัวม่วน'** ทางคลื่นเอฟเอ็ม ๙๒.๒๕ เมกะเฮิรตซ์

คุณครูกษิตินาถ เล่าว่า เริ่มต้นจากการที่ได้รู้จักกับ 'จ่าหรีด' นักจัดรายการวิทยุที่ได้รับเชิญมาร่วมจัดกิจกรรม 'ค่ายเท่าทันสื่อ' ที่ทางโครงการก้าวอย่างฯ จัดให้กับเยาวชนอาชีวศึกษาที่จังหวัดอุตรธานี จึงได้มีโอกาสพูดคุยแลกเปลี่ยนกัน

จากนั้นจ่าหรีดได้ทาบทามและชักชวนคุณครูกษิตินาถให้ไปจัดรายการ ซึ่งตอนแรกครูโยรู้สึกว่าจะตัวเองน่าจะทำได้ แต่พอได้มีโอกาสลงมือทำ เริ่มพูด จึงมีความกล้า แล้วก็ทำได้ในที่สุด

'ตอนนั้นรู้สึกสนุกดี ได้มีโอกาสทำให้ผู้ฟังผ่อนคลาย คลายเครียดจากเสียงหัวเราะของเรา รับรู้เรื่องราวเบาสมอง การตอบรับจากแฟนฯ ในรายการถือว่าเป็นที่น่าพอใจทีเดียว ดูจากแต่ก่อนต้องตระเวนไปหาสปอนเซอร์ตามร้านค้าต่างๆ เพื่อนำมาใช้จ่ายในการเช่าเวลาจากสถานีวิทยุ แต่ตอนนี้สปอนเซอร์เริ่มเสนอเข้ามาในรายการเอง'

บ่าวโยเปิดเผยเคล็ดลับว่า หากสปอนเซอร์เข้ามามาก ก็ต้องเลือกสปอนเซอร์ ถ้าเป็นสินค้าประเภทเดียวกัน ก็เลือกเจ้าใดเจ้าหนึ่ง อย่าให้ซ้ำกัน สำหรับรายได้ก็ถือว่าพอประมาณ หลังจากหักค่าใช้จ่ายก็จะเหลือสัก ๖,๐๐๐ - ๗,๐๐๐ บาทต่อเดือน

ครูโยฝากเชิญชวนมาด้วยว่า หากคุณครูภาคอื่น จังหวัดอื่นสนใจก็ลองดูได้ แต่ต้องบอกว่าการงานนี้เหนื่อย แต่ก็คุ้มที่จะทำ บางครั้งอาจจะชวนลูกศิษย์หรือเยาวชนไปพูดคุยกันบ้างก็ได้

เห็นไหม เครือข่ายเพศศึกษา 'ก้าวอย่างฯ' กำลังย่างก้าวเพื่อขยายงานกันออกไปเรื่อยๆ นำภูมิใจจริงๆ ✖

หาดใหญ่ ลายน้ำ ร้านก๋วยเตี๋ยว..... เกี่ยวกันอย่างไร

อาจมีนักเดินทางอีกหลายคน หรือแม้แต่คนหาดใหญ่ ที่ไม่ทราบว่าหาดใหญ่ก็มีสถานที่อันสงบร่มรื่น ที่แวดล้อมด้วยธรรมชาติ อีกทั้งเป็นสถานที่สำหรับปฏิบัติสมาธิ เพื่อศึกษาตัวเอง และยังมีผลงานของนักปรัชญาของโลกให้ได้ชื่นชม

สถานที่ที่ว่าคือ **'สวนสายน้ำ'**

จุดเด่นของสวนสายน้ำคือ ใครไปที่นี่ จะต้องไปเยือนด้วยความสงบ หาม่านสุราไปดื่ม เพื่อให้สวนสายน้ำเป็นสถานที่ที่ให้ความสงบแก่ทุกคนจริงๆ

นอกจากนี้ยังให้บริการบ้านพัก พร้อมอาหารมังสวิรัตินสไตล์อาหารบักซ์ได้ อาหารภาคกลาง และอาหารอีสาน

ที่สำคัญคือ หลายคนที่มาเยือนที่นี่ อาจจะมีโอกาสได้หลงเสน่ห์กับงานของกฤษณมูรติ ที่ทางสวนสายน้ำรวบรวมผลงานของท่านในรูปแบบของหนังสือและวีซีดี ไว้ให้ผู้มาเยือนได้ศึกษา และยังมีมุมสงบสำหรับนั่งสมาธิอีกด้วย

สวนสายน้ำ เป็นกึ่งรีสอร์ทกึ่งสถานปฏิบัติสมาธิในพื้นที่ราว ๓๐ ไร่ ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ๒๕๓๙ ตั้งอยู่ที่บ้านทุ่งจัง ตำบลพะตง อำเภอหาดใหญ่

จังหวัดสงขลา อยู่ห่างจากตัวเมืองหาดใหญ่ประมาณ ๒๘ กิโลเมตร

ผู้สนใจไปสวนสายน้ำ ให้ขึ้นรถสองแถวสายหาดใหญ่ - ทุ่งลุง หรือหาดใหญ่- คลองแงะ หรือรถโดยสารประจำทางสายหาดใหญ่ - ปาดังเบซาร์ ที่หน้าสถานีกลางเมืองหาดใหญ่ ลงรถที่ตลาดทุ่งลุง แล้วนั่งมอเตอร์ไซด์รับจ้างไปหมู่บ้านทุ่งจัง ซึ่งอยู่ห่างออกไป ๑๔ กิโลเมตร จากหมู่บ้านทุ่งจัง เดินขึ้นเขาไปประมาณ ๕๐๐ เมตรก็จะถึงจุดหมายปลายทาง

แต่ก่อนจะออกจากหาดใหญ่ มีร้านอาหารแนะนำ เช่น **โชคดี แต่เดียม** อยู่ที่ถนนละม้าย

จุดเด่นของสวนสายน้ำคือ ใครไปที่นี่ จะต้องไปเยือนด้วยความสงบ

สงเคราะห์ เมนูเด็ด คือ ขนมจีบ ซาลาเปา ช่วงเช้าเปิดเวลาหกโมงถึงเที่ยง ตอนเย็นเวลาหกโมงถึงสี่ทุ่ม

ใครชอบก๋วยเตี๋ยวเนื้อ ขอแนะนำ **ก๋วยเตี๋ยวโคเสมีตขุน** อยู่ที่หน้าโรงเรียนศรีนคร หรือคิวรถปัตตานี มีทั้งลูกชิ้น และเนื้อเอ็นตุ๋น เปิดตั้งแต่เจ็ดโมงเช้าถึงสี่โมงครึ่งตอนเย็น

ใครชอบข้าวต้ม ควรแวะร้าน **ข้าวต้มนายยาว** อยู่ที่สี่แยกโอเดียน สาย ๓ เมนูแนะนำ คือไก่ดำตุ๋น ตีนไก่พะไล เปิดเวลาสี่โมงเย็นถึงตีสอง
ร้านนี้เขามีเอกลักษณ์ในการคิดเงินลูกค้าเป็นสตางค์ หากถูกเรียกเก็บเงินเป็นหมื่น (สตางค์) ก็ไม่ต้องตกใจ ✕

‘สาระ’ ในหนังโป๊

กลองพร้อม! ไฟพร้อม! เสียงพร้อม! นักแสดงพร้อม! ๕...๔...๓...

สาวน้อยในชุดนักเรียน กำลังนั่งอ่านนิตยสารอยู่บนโซฟาตัวหนึ่ง พลิกหน้ากระดาษไปมา เธอค่อยๆ ชันเข้าชั้น กระโปรงสั้นที่ใส่อยู่ ร่นขึ้นไปเล็กน้อย แพลมให้เห็นชุดชั้นในตัวบาง กล้องค่อยๆ ชูม ลิกเข้าไป...ลิกเข้าไป...ลิกเข้าไป.. แล้วชายหนุ่มอีกคนหนึ่งก็เดินเข้ามาในห้อง...

คนมักพูดกันว่า ‘หนังโป๊’ เป็นภาพยนตร์เคลื่อนไหวที่ไม่มีเนื้อหาอะไร นอกจากเรื่องของคนที่มึนเซ่กัน หากหนังโป๊มีเพียงเท่านั้นจริง มันคงไม่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย และทำให้ผู้คนจำนวนไม่น้อยอยากสะสมมันไว้ในครอบครอง

หนังโป๊มีเนื้อหา องค์ประกอบต่างๆ ในหนังโป๊ ไม่ได้เป็นความบังเอิญจากสัญชาตญาณการสืบพันธุ์ของมนุษย์ แต่ถูกคิดและคัดสรรมาอย่างละเอียด ตั้งแต่สถานที่ของห้องเรื่องว่าจะเป็นห้องรับแขก ที่ทำงาน บนรถไฟ ในหน้าตึก

เสื้อผ้าของตัวแสดง จะเป็นแบบน้อยชิ้น ปิดมิดชิด ชุดประจำชาติ ลูกไม้ซีทรู แพนตาซีบันนี่เกิร์ล ที่สำคัญคือ ชุดชั้นใน ที่ไม่ได้กำหนดแค่เรื่องเส้นสายจะใหญ่หรือเล็กเท่านั้น แต่ยักรังไปถึงความหมายบางของเนื้อผ้า

รายละเอียดในหนังโป๊ต้องตอบรับความไม่จำเจ เพราะหน้าที่หนึ่งของหนังโป๊คือการสร้างจินตนาการรักให้ผู้ชม ซึ่งมีหลากหลายรสนิยม

หนังโป๊จึงมีทั้งเรื่องจริง เรื่องแต่ง และเรื่องที่ทำให้ดูเหมือนเป็นเรื่องจริง

เรื่องโป๊เรื่องหนึ่งที่ทำเหมือนเป็น Real TV

เริ่มต้นขึ้นด้วยเสียงของทีมงานที่พูดกับนางเอกเพื่อบอกข้อตกลงร่วมกันว่า อุปกรณ์ที่จะใช้คือ Vibrator หรือ ‘จู้สั้นได้’

หญิงสาวจะต้องสอดใส่เจ้า ‘จู้สั้นได้’ นี้ไว้ในช่องคลอด แล้วใช้ชีวิตประจำวันตามปกติในทีสาธารณะ โดยไม่รู้ว่ามีอะไรซึ่งอยู่ในมือของทีมงานจะถูกกดให้มันสั่นหงิกหงักเมื่อไร

เครื่องอาจจะสั่นขณะที่เธอกำลังเดินข้ามถนนบนทางม้าลาย นั่งอยู่บนรถไฟ มีเพียงทีมงานและคนดูที่จะรู้ว่าเครื่องกำลังทำงานจากปุ่มสีแดงที่ขึ้นบนหน้าจอ

ข้อตกลงถัดไป มีผู้ชายอีกหนึ่งคน ร่วมเล่นด้วย ฝ่ายชายจะโลมเส้าเรือนร่างหญิงสาวไปทั่วทุกอณูของร่างกายโดยไม่มีการสอดใส่ การลูบไล่นี้อยู่ท่ามกลางบทสนทนาในเรื่องอื่นๆ ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องตรงหน้า

ส่วนฝ่ายหญิงต้องอดกลั้น ทำเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น และโต้ตอบบทสนทนาด้วยน้ำเสียงปกติ

เนื้อหาของหนังโป๊ต้องการปลุกเร้าจินตนาการของผู้ชม พล็อตเรื่องที่พบดาษดื่นมักเป็นเรื่องเกิดเหตุพิพาทกันในกลุ่มแล้วตามด้วยการช่มชืน เรื่องคุณครูที่ช่มชืนลูกศิษย์เพื่อแลกกับเกรดงามๆ เรื่องลักลอบแอบมีเซ็กส์กับเพื่อนของแฟน

ส่วนเรื่องเซ็กส์ระหว่างคนรักนั้น แม้จะไม่โดดเด่นแต่ก็หาดูได้ทั่วไป

ไม่เพียงโครงเรื่องหรือเนื้อหาที่ชวนกระตุ่นต่อมจินตนาการเท่านั้น หนังโป๊ที่ขายได้ จะต้องมีส่วนร่วมรักทำใหม่ๆ ซึ่งถือเป็นผลผลิตทางความคิด

สร้างสรรค์ที่ชวนให้เร้าใจ เพราะร่างกายคนมีมุมให้เล่นสนุกได้ ไม่ใช่แค่หน้า หลัง บน ล่าง ยังมีอีก ๓๖๐ องศา ที่จะให้ผลลัพธ์นับไม่ถ้วน การมีเซ็กส์แต่ทำมิชชันนารี (หญิงหงาย ชายคว่ำทับ) เพียงท่าเดียว จึงเป็นเรื่องผิดพลาดที่ไม่ควรให้เกิดขึ้น

ส่วนข้อดีที่จะมีในหนังโป๊แทบทุกเรื่อง คือ ออร์แกซึ่ม ที่มีลีลาแปลกใหม่ กล้องที่ใช้ถ่ายทำนั้น แทนสายตาของคนที่กำลังมีเซ็กส์ด้วยมุมมองต่างๆ ที่ปรากฏถึงตอบสนองต่อการใคร่รู้ในเรื่องร่าง และจงใจทำให้คนดูรู้สึกว่ามีหญิงสาวในจอกำลังร่วมรักกับผู้ชมอยู่จริงๆ

ทางฝั่งเอเชีย มีที่ฮิตกันคือ ขณะที่หญิงสาวยังไม่ได้ถอดชั้นในท่อนล่างออกนั้น ฝ่ายชายจะเริ่มต้นเส้าโลม โดยเคล้าคลึงที่คลitoris ของฝ่ายหญิง เร็วขึ้น เร็วขึ้น และแรงขึ้น จนกว่าผู้หญิงจะหลั่งน้ำหล่อลื่นออกมาจนทำให้ชุดชั้นในเปียกเป็นรอยชื้นให้เห็น

หนังโป๊ทำให้เรารู้สึกได้ แต่หนังโป๊อาจให้ความจริงกับเราไม่ได้ บางครั้งผู้หญิงในหนังโป๊เธอดูร่างอ่อนระทวย หรือมีปฏิกิริยาตอบสนองชนิดเฉียบพลันทันทีที่ผู้ชายสัมผัส หรือใช้อุปกรณ์ประหนึ่งลูกรักที่ถูกไฟฟ้าช็อต

ถ้าต้องการให้ผู้หญิงในโลกนอกจอนี้มีความสุขร่วมด้วย ไม่เพียงการสัมผัสที่ถูกจุดและได้จังหวะเท่านั้น แต่สภาวะทางความคิดและจิตใจก็ต้องสอดคล้องไปด้วยกัน

นั่นเพราะหนังโป๊ก็คือการแสดง ที่ต้องแยกออกจากชีวิต

หึงห้อยน้อยนำโชค

หึงห้อยน้อย

เจอกันครั้งนี้ เปลี่ยนพ.ศ. ใหม่แล้ว ไม่ทราบว่าคุณผู้อ่านที่รักเปลี่ยนใจเรื่องใดกันบ้างไหม ก็เวลาปีใหม่ที่ไร เห็นใครๆ มักนิยมใช้คำอวยพร ‘เลิกแล้วจ้า’ หมายถึงว่า หลายคนมุ่งมั่นตั้งใจว่าจะเลิกหุ่นยนต์นี้ กันเสมอ แต่ไม่แน่ใจว่าคนที่ประสบความสำเร็จกับความตั้งใจนั้นมีสักเท่าไร

ส่วนหึงห้อยน้อยเองไม่นิยมเลิกอะไรๆ ในวาระเปลี่ยน พ.ศ. ใหม่ เพราะรู้ว่าเป็นแมลงที่ไม่กล้าพอ โดยเฉพาะเรื่องของหัวใจ

ถ้าเช่นนั้น เห็นที่ต้องขอลากคุณผู้อ่านที่รักเกี่ยวกับเรื่องหัวใจซะหน่อย เนื่องจากเรื่องประจำฉบับของ s-exchange เล่มนี้ คือรักหลากหลายมิติ หึงห้อยฯ ในฐานะแมลงจึงอยากร่วมวงเป็นส่วนหนึ่งของเหล่ามนุษย์ ด้วยการถามท่านผู้อ่านที่รักว่า

“คนข้างบ้านที่หวังดีมาบอกคุณว่า เจอเด็กสาวในบ้านคุณซึ่งอายุ ๑๒ ที่ทำงสรรพสินค้า ในท่าคองแขนแบบ ‘แฟน’ กับผู้ชายคนหนึ่งซึ่งน่าจะอายุไล่เลี่ยกันในเวลาที่เธอน่าจะอยู่ที่โรงเรียน คุณจะอย่างไร”

คำตอบของ ๑๐ ท่าน ที่ถูกใจคณะกรรมการ (ซึ่งจะทำหน้าที่อ่านและตัดสินใจให้คะแนน) จะได้รับรางวัลเป็นหัวใจหุ้มทองคำหนัก ๑ บาท โอ้ววว ไม่ใช่ (ดูสิ กลายสภาพเป็นแมงมุมทำดูลูกวากันเร็วจังคุณผู้อ่านที่รัก) แต่เป็นเสื้อยืดหลากสี รุ่นล่าสุดของก๊วยย่างฯ

และเหมือนเดิม ส่งคำตอบมาได้หลายช่องทาง หากถนัดในรูปแบบของไปรษณีย์ โปรดส่งมาที่คอลัมน์ หึงห้อยน้อยนำโชค องค์การแพธ ๓๗/๑ ถนนเพชรบุรี ๑๕ กทม. ๑๐๔๐๐ หรือหากอยากให้เห็นมือหึงห้อยฯ ไวกว่านั้น ก็ส่งมาที่ ksattay@path.org ธิบๆ กันหน่อยนะคุณผู้อ่านที่รัก เพราะหมดเขต ๒๘ กุมภาพันธ์ นี้จ้า ✖

เฉลยคำตอบ

ฉบับที่แล้ว ถามคุณผู้อ่านที่รักถึงเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ท่าน สว. จอน อิงภากรณ์ ไม่เคยคิดจะใช้เลย คำตอบที่ถูกต้องคือ เตาอบไมโครเวฟ รายชื่อผู้ที่ตอบถูก และตอบมาไว มีดังนี้

๑. จันทร์สว่าง บุญเฉลียว อุบลราชธานี
 ๒. ทรงศักดิ์ บุญเฉลียว อุบลราชธานี
 ๓. กิมเฮียง ตาเจริญ แพร์
- รอรับรางวัลที่บ้านนะจ๊ะ

เกมจับคู่ภาพ Love.check สะพานเชื่อมสู่โลกวัยรุ่น

ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๔๘ โครงการก้าวอย่าง
อย่างเข้าใจ องค์การแพธ ร่วมกับ WEB.Foundation
แห่งประเทศไทยเนเธอแลนด์ โดยการสนับสนุนของ
องค์การแพลนนานาชาติได้ผลิตและเผยแพร่เกมจับ
คู่ภาพ LOVE.CHECK พร้อมวีซีดีแนะนำการใช้เกม
แก่เครือข่ายครูอาจารย์เพศศึกษาในโครงการฯ ทั่ว
ประเทศ และหน่วยงานที่สนใจ กว่า ๔,๕๐๐ กล่อง
แล้ว เพื่อใช้เป็นสื่อประกอบกิจกรรมเรื่องเพศและ
เอ็ดส์สำหรับเยาวชน

นอกจากนั้น โครงการฯ ยังได้พัฒนารูปแบบ
เพิ่มเติม จากเกมภาพกระดาษสู่รูปแบบ interac-
tive เพื่อให้เยาวชนได้เข้าถึงเกมนี้ได้ด้วยตนเอง ทั้ง
ในระบบออฟไลน์ (CD Game) และ ออนไลน์ผ่าน
www.teenpath.net ซึ่งได้รับความสนใจพอสมควร
จากเยาวชน

สิ่งที่น่าสนใจของเกมนี้ คือการเปิดโอกาส
ให้ผู้เล่นได้ช่วยกันแต่งเรื่องจากภาพที่มีเนื้อหา
ในประเด็นที่เกี่ยวกับวัยรุ่น เรื่องเพศ และเอชไอวี/
เอ็ดส์ ทั้งนี้ตัวอย่างเรื่องราวที่ผู้เล่นเกม LOVE
.CHECK แต่งทางออนไลน์ได้สะท้อนให้เห็นว่า
วัยรุ่นตระหนักดีถึงวิถีชีวิตของช่วงวัยนี้ที่มีโอกาส
เสี่ยงต่อเรื่องต่างๆ ซึ่งผู้ใหญ่เป็นห่วงเป็นใยอยู่
และวัยรุ่นเองก็ต้องการค้นหาทางเลือกที่ดีที่สุด

'แคทเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น รู้จักรักสวยรักงาม และ
ก็อยากจะทำมอมกว่านี้... เมื่อก่อนเคยเรียน
โรงเรียนสตรี ก็เคยแอบชอบเพื่อนในห้อง เพื่อน
ผู้หญิงด้วยกันนี่แหละ แต่มันคงเป็นเพียงแฟน
เพราะเห็นใครๆ ก็จับคู่เป็นแฟนกัน แต่พอ
เปลี่ยนมาอยู่โรงเรียนสหศึกษา ก็เริ่มแอบบึ้งหนุ่ม
จนได้มาเป็นแฟนกับรุ่นพี่คนหนึ่ง... แคท

พยายามอธิบายกับพ่อแม่ว่า เราคบกันด้วยความ
บริสุทธิ์ใจ แม้จะใช้เวลานาน แต่วันหนึ่งพ่อแม่ก็
ยอมรับ และให้แคทคบกับที่เขาคงได้...กิ้ง เรียบ
เรียง' (www.teenpnt.net)

อาจารย์ทศยชนก จ๊ะสมัน โรงเรียน
คณะราษฎรบำรุง ๒ จังหวัดยะลา เล่าว่า ใช้
เกมนี้ที่ละชุดภาพในแต่ละสัปดาห์แบ่งนักเรียนเป็น
ทีมๆ ละ ๔ คน การชวนนักเรียนคุยระหว่างเล่น
เกม รวมทั้งการฟังเรื่องราวที่เด็กๆ แต่ละทีม
แต่งขึ้นเป็นช่วงสำคัญที่ทำให้ตนเองได้เรียนรู้ว่า
นักเรียนก็รู้ความเป็นไปของสังคมดี รู้ปัญหา ผล
กระทบ และวิธีป้องกัน 'เค้ารู้เรื่องมากมายและ
อยากเล่าให้คนอื่นฟัง เราเองก็รู้สึกดีใจที่เด็กๆ รู้
วิธีดูแลตนเอง'

อย่างไรก็ตาม การเล่นเกมที่ละชุดภาพห่าง
กันหนึ่งสัปดาห์ ทำให้นักเรียนลืมเนื้อหาที่ได้พูดคุย
ไปแล้ว ทำให้การเรียนรู้อาจไม่ต่อเนื่อง ส่วนครู
เองก็เผชิญเรื่องท้าทาย คือครูรู้น้อยกว่าเด็ก รู้ไม่ทัน
เด็ก เมื่อครูสามารถเปิดวงสนทนากับเด็กๆ ได้แล้ว
กรอบเนื้อหาที่คุยกันก็เปิดกว้างเกินกว่าที่ครูคิด
ทำให้ครูตั้งตัวไม่ทัน

ประสบการณ์ของผู้ใช้และผู้เล่นเกม LOVE
.CHECK นี้ยังจำกัดอยู่มาก จึงอยากเชิญชวนทุก
ท่านที่ได้ทดลองใช้หรือเล่นเกมนี้แล้ว ไม่ว่าจะ
เป็นวัยรุ่นหรือผู้ใหญ่ช่วยกันบอกเล่าประสบ-
การณ์ของตนเอง มายังโครงการก้าวอย่าง
องค์การแพธ หรืออีเมลมาที่ uredthong@path.org

ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อเพื่อนร่วมทางงาน
เพศศึกษา และเอ็ดส์สำหรับเยาวชนอย่างแน่นอน

แจกฟรี

วิธีดีหนังสือบ้านเรา ๒

ใครที่อยากดู ‘หนังสือรัก’ ในวันวาเลนไทน์ แต่ยังไม่รู้จะดูเรื่องอะไร บอกแนะนำวิธีดี ‘หนังสือบ้านเรา ๒ ตอนเช็กส์ที่ไม่เจ็บ’ เป็นหนังสือสั้นฝีมือชาวชน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป ที่มุ่งส่งเสริมการสื่อสารเรื่องเพศ ความรัก และพัฒนาสัมพันธ์ภาพแห่งรักให้มากขึ้น

หนังสือตัวอย่างที่อยากหยิบมาแนะนำ เช่น

- **ไฟเขียว** เด็กจะทำอะไร ถ้าผู้ใหญ่ปิดโอกาสการศึกษาเรื่อง ‘เพศ’
- **Understanding Daddy** พ่อจะทำอะไรเมื่อลูกชายวัย ๗ ขวบอยากดูว่า ‘แพด-ล่า-พิน’ คืออะไร?
- **Sorry It's Sold Out** หนังสือชวนคุณเปลี่ยนความรู้สึกจาก ‘รับไม่ได้’ เป็น ‘สบายใจ’ เมื่อเห็นคนที่เรารักพกถุงยางอนามัย

ผู้สนใจติดต่อขอรับวิธีดีได้ โดยส่งจดหมาย พร้อมซองเปล่า
อ่าหน้าซองถึงตัวเอง และติดแสตมป์ ๕ บาท ส่งมาที่

มูลนิธิเข้าถึงเอดส์ ๔๘/๒๘๒ เซ็นเตอร์เพลส ถนนรามคำแหง
แขวงสะพานสูง เขตสะพานสูง กรุงเทพฯ ๑๐๒๕๐
อย่าลืมวงเล็บมุมซองว่า ‘ขอรับวิธีดีหนังสือบ้านเรา ๒’ นะจ๊ะ

บ้านนี้ไม่ว่าจะดูกับแฟน กับครอบครัว หรือนั่งดูคนเดียว
ก็รับประกันความสนุกจ้า